

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Akbaba

Bu Sayıda: AZİZ NESİN'in
HİKÂYESİ: DANSE DEN AYI
ve: Yeni Resimli Roman
Bitirim Hafize SABAN HOPPEDİK!

MELİH41

— Sigara kaçakçıları
takip ediliyor. —

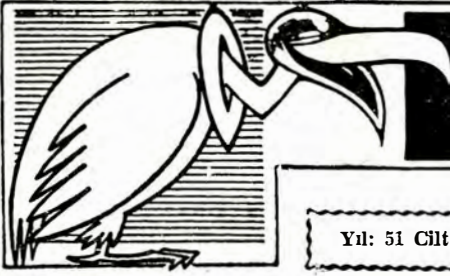

arabanız Renault olacak!..

Renault - 12'nin yalnız kendine özgü, teknik nitelikleri var,
"Renault üstünlüğü"nü sağlayan...
Renault - 12 önden çekişli
Renault - 12 aerodinamik
Renault - 12 güçlü, ekonomik

Renault - 12 güvenli...
Siz, parasını "en iyi"ye yatıran, beğenilerinde titiz,
bilgisine güvenen kişi...
Bir kez daha "en iyi"yi seçtiniz :
arabanız Renault - 12 olacak!..

RENAULT
"ismini vermekle övünüyor,,

AKBABA

Yıl: 51 Cilt: 24 Sayı: 23 * Kurucusu: Yusuf Ziya ORTAÇ * 23 Mayıs 1973 * Fiyatı: 150 Krş.

İBRET!

BİRKAÇ yıl önce yurdumuzdaki tartışmalarda Amerika'nın adı neredeyse Türkiye'nin aından sık geçirdi. Adetâ Amerika ile «bozmuş» durumdaydık. Bir kısmımız büyük müttefikimizin dünya cenneti olduğunu ve ona benzemekten daha engin mutluluk düşünülmiyeceğini anlatır durur, bir bölümümüz de en küçük aksaklığa varıncaya kadar bütün kötülükleri ay nı ülkeden bilir, havagazi borusu patlasa işin gerisinde Amerikan et. kisi araştırırdı.

Öyle ki, sokaktaki vatandaş:

— Bir bardak su verin ama içinde Amerika lâfı olmasın! diyecek hale gelmişti.

Şimdi ise durum tersine dönmüş görünüyor. Sanki tartışmacılar arasında sessiz bir anlaşmaya varılmış gibi, Amerika'nın adı pek ağıza alınmamakta. Oradaki en önemli gelişmeleri bile basınıımız derinlemesine yansıtmıyor.

Kamuoyumuzun kendi uzun vâdeli çıkarlarımız uğruna yeterince aydınlatılması açısından yanlış ve zararlı bir tutum bu. Parasının sarsılmasına ve başka ülkelere söz geçirme gücünün azalmasına rağmen, bugün hâlâ Amerika insanlığın kaderini etkileyen (iyi ya da kötü) kararlar ve sonuçlardan pek çoğunun alındığı yer. Pekin'den Londra'ya, Tokyo'dan Bonn'a, Moskova'dan Paris'e kadar bütün merkezlerde Amerikan iç olayları en titiz dikkatle izlenir.

Aynı dikkati göstermekten herhangi bir nedenle kaçınmamızın zararı yine kendimize dokunur. Haberleri tartışırken evde dırdır olmasın diye gazete okumayan bir kimsenin durumuna düşeriz.

Amerika'daki «iyi ya da kötü» gelişmelerden söz ettik. Denilebilir ki başka hiçbir ülkede kötüler oradakilere kadar kötü, iyiler de yine oradakilere kadar iyi değildir. Çağımızın en berbat haydutları da oradan çıkmıştır, en yaman haydut avcıları da.

(Zaten tepkilerin kendilerini yatan güçlere eşit olması hem doğa, hem de toplum yasalarındandır.)

Son yıllarda Amerika'nın gitgide çetinleşen iç gerginlikleri 1973 ilkbaharında bir doruk noktasına varmış bulunuyor.

Daha altı aydan kısa bir süre önce ülkesinin tarihindeki en kesin seçim zaferini kazanmış olan bir Başkan bugün istifayı düşünebilecek kadar köşeye sıkışmış durumda.

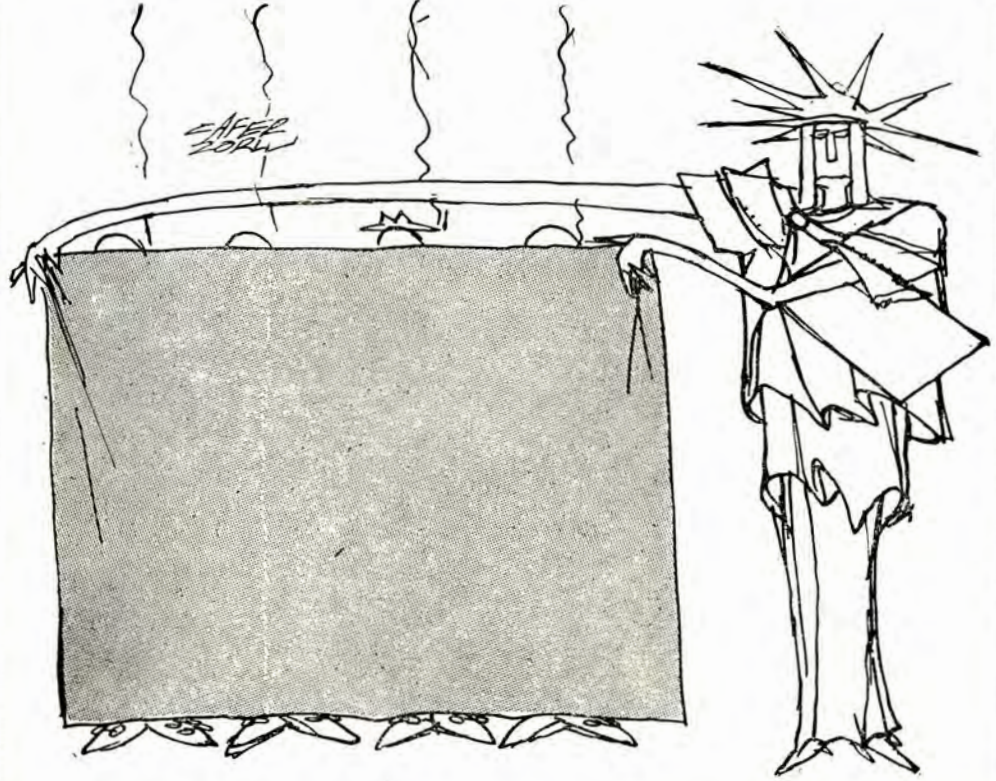
Dünyanın en zengin ekonomisinin, en güçlü silahlı kuvvetlerinin, en yaygın istihbarat örgütlerinin başındaki Nixon'u sıkıştıran nedir?

Kendi ülkesinin basını tarafından yapılan açıklamalar!

Kaderin cilvesine bakın:

Amerika'nın en amansız hasımları diye bildiğimiz Rusya'nın ve Çin'in devlet kontrolündeki basınları «Nixon ile yakınlaşmamızı bozarız» kayası yüzünden Watergate skandalı gibi rezaletleri kendi halklarına tek satırda bildirmiyorlar da, Amerikan gazetecileri arasındaki yürekli kişiler her çeşit belâyı göze alarak bütün kirli çamasırları dünya kamuoyunun önüne döküyorlar!

Amerika'da Watergate olayına karışan bazı senatörlerin esrar içtiği anlaşıldı. — Gazeteler —

ESRAR PERDESİ!

Onların çabalarıyla son aylarda her gün patlayan bomba haberler en geniş hayal gücüne sahip detektif romancılarının bile aklına gelmeyecek sürprizlere yol açmakta: Eski Amerika Adalet Bakanının adı suçlularla işbirliği yaparak rakip parti merkezine soyguncu soktuğu anlaşıyor.

Yeni Adalet Bakanı suçun örtbas edilmesi çabasına karışmış olduğu iddiaları karşısında çekiliyor.

Başkanın en yakın yardımcıları, danışmanları ve avukatları çeşitli kirli işlerdeki katkıları açığa çıkınca işi bırakıyor yahut kovuluyorlar.

Ünlü FBI emniyet örgütünün müdürü halktan çok Nixon'a hizmet etmiş olduğu ispatlandığı için istifa etmek zorunda kalıyor.

Aynı derecede ünlü CIA adlı casusluk örgütünün de kanunsuzlukla-

ra destek sağlamış bulunduğu delillerle belirtiliyor.

Bu örgütün ayrıca ITT gibi büyük şirketlerle işbirliği yaparak yabancı ülkelerde iktidarları devirmeye nasıl çalıştığı ve Nixon yönetiminin hangi ileri gelenlerinden yardım gördüğü açıklanıyor.

Cumhurbaşkanının seçilmesi için kimlerin el altından büyük paralar bağışlamış olduğu bir bir sıralanıyor.

Devlet sırrı diye gizli tutulan Vietnam Savaşı belgelerinin aslında sadece Nixon sırrı olduğu iddiasıyla en önemlilerini kopya edip basına veren bir yüksek memur mahkeme de temize çıkıyor.

Yine Nixon yönetimi ileri gelenlerinin bu memuru güç duruma düşürmek için onun doktorunun muayenehanesine soyguncu sokup dos-

yaları karıştırmış oldukları aynı mahkemede ispatlanıyor.

Yıllardanberi Cumhurbaşkanı adına gazetecilere ateş püskürmüş, çoğuna yalancı ve sahteci demiş olan Beyaz Saray sözcüsü basından resmen özür diyor.

Nixon kendisinin «etrafı tarafından aldatılmış» olduğunu halka anlatmak için yaptığı televizyon konuşmasından sonra gazetecilerin yanına gelip ağlayarak şöyle diyor:

— Ne olur, bundan sonra da yanlışımı görürseniz çekinmeden yazın...

Bu söz gereksiz aslında; çünkü o gazetecilerin çekindikleri falan yok. Onların çabaları yalnız Amerika'nın iç gelişmelerini değil, dünyanın gelişimini de çok olumlu yönde etkilemekte.

Vietnam Savaşının sonucunun insanlık tarihinde bir dönüm noktası olduğu söylenebilir. Bir süper devlet ilk kez küçük bir ülkeye karşı bütün gücünü kullanamayıp yenilgiyi kabullenerek geri çekildi.

Bu sonucun gerçekleşmesinde Amerika'nın kendi içinde fren etkisi yapan güçlerin ve onların belki en dişlisi olan basının katkısını dünya ne kadar alkışlasa azdır.

Önümüzdeki yılların Türkiye'sinin tablosu çizilirken ve basınıımızın Jurumu bir kere daha «ele alınmakta» iken vatandaşlarımız tarafından son aylardaki Amerika tecrübesinin bir an bile hatırdan çıkarılmamasını dileriz.

AKBABA

GELECEK SAYIMIZ
İLÂVELİ 24 SAYFA

★

La Fontaine'nin Yazmadığı Masal
AZİZ NESİN
Gelecek hafta İLÂVELİ AKBABA'da

— İki - bir ben galibim vatandaş!..

Pikaba yeni bir plâk koyan işçi:
— Bunun sana ne zararı var? dedi.
Köylü:

— Görmüyor musun, dedi, ayı pı. kaptaki çalgıya uyup oynuyor. On ayaklarım tuttuğundan ben de onunla birlikte oynamak zorunda kalıyorum.

Gerçekten de, köylüyle ayı, aralarında ağacın gövdesi, o yana, bu yana gidip gelerek dans edip duruyorlardı.

Memur yattığı yerden, dans eden ayıyla köylüye bakıp, işçi arkadaşına:

— Bu ayı mutlaka eskiden bir çingenenin ayısıydı, sonradan ormana kaçmış olacak. Yoksa ormandaki ayı bu kadar güzel oynamasını nereden bilecek? dedi.

İşçi:

— Sanmam, dedi, çingenelerin oynattıkları ayılar bu kadar güzel dans edemezler. Baksana şunun dansına, hangi plâğı çalsam, onun havasına uyarak dans ediyor.

Zıplamaktan, ağacın çevresinde döne döne ayıyla birlikte dans etmektan kan - ter içinde kalmış otan köylü:

— Yahü yoruludum, dedi, sende hiç insaf yok mu be... Madem pikabı susturmuyorsun, hiç olmazsa ağır bir hava çal da yavaş yavaş oynayalım. O kadar oynak plâklar çalıyorsun ki, zıplamaktan ayı da ben de yorulduk.

İşçi:

— Evden çıkarken ben senin ayıyla dans edeceğine bilemezdim ki, yanıma hep oynak havalı plâklar aldım, dedi.

Köylünün yorgunluktan gözleri kararmıştı, başı dönmüştü. Nerdeyse, ne olursa olsun deyip ayının ön ayaklarını bırakacaktı. Başı yana kaykıldı. Az önce okuyup da kızınca fırlattığı gazeteyi yerde gördü. Gazetede büyük harflerle «İşçi, köylü, esnaf, memur birleşiniz!» diye yazılıydı. Başka bir yazı başlığını okudu: «Düşmanımızın kucağına atılıyorsunuz!»

Bir ara ayının ön ayakları köylünün elinden kurtulur gibi oldu. Köylü can havlıyla yeniden ayının ön ayaklarını kavradı. Boyuna zıplayıp dans ediyorlardı.

İşçi, ağacın çevresinde, çalnan çalgıya uyarak zıplayan köylüye:
— Yahü, sen neye oynayıp duruyorsun öyle? dedi.

Köylü, en ağır bir sövgü savurup:
— Ellinin körü... Keyfimden oynuyorum! dedi.

Memur, yerinden kumıldamadan:
— Gerçekten de sen ne diye hopluyorsun? dedi.

Köylü:
— Kör müsünüz, koca ayıyı görmüyor musunuz? dedi.

İşçiyle memur bir kahkaha savurdular. Çünkü, köylünün karşısında ayı yoktu. Bir ara ön ayaklarını köylünün ellerinden kurtaran ayı, çekip ormana gitmişti. Köylü, ayının pençeleri diye ağacın iki budasını yakalamış, plâktaki havaya uyarak, karşısında ayı var sanıp, hâlâ kendi kendine ağacın çevresinde dans edip duruyordu.

Köylü, ayının gittiğini anlayınca ağacın dibine yığıldı.

Aziz NESİN

YELPAZE

BİLİYORUM, dünyayı «azmış» görmeye başlamak yaşlanma belirtisidir. Toplumlar kuruldu kurulu ihtiyarlar çevrelerine bakıp bakıp başlarını sallıyor, içlerini çekiyor, biraz yapmacıklı bir öfkeyle belirli işleri sıralıyorlar:

— Ne günlere kaldık mirim! Şu azgınlığa bak! Taş yağacak başımıza...

Bunu biliyorum ama, ne yapayım, benim dilimin ucuna da o türlü lâkârdılar gelmeye başlıyor gitgide. Yaşımız ilerlemekte de ondan mı çevre öyle görünüyor dersiniz? Yoksa gerçekten insanlığın geçmişinde görülmemiş bir azgınlık dönemine mi girmekteyiz?

Önce azgınlıktan ne anladığımı söyleyeyim de ona göre...

Toplumun koyduğu sınırların aşılmasından, kuralların çiğnenmesinden söz etmiyorum. Öyle şeyler her zaman yapılagelmıştır.

Ama bir şeyin yapılması başkadır, marifet sayılması başka!

Örnek vereyim:

Bir bölüm esnaf fırsat buldu mu her zaman ve her yerde müşteriyi insafsızca kazıklar. Buna azgınlık demem.

Bir de «Müşteri Kazıklama Tekniği» diye kitaplar basıldığını, o konuda kurslar açıldığını, her yıl esnafın Kazık Bayramını kutlayıp kendi aralarından seçtikleri Kazıklık Kralına taç giydirdiklerini düşünün. İşte o davranış azgınlık olur.

Belki de buna rahmetli Kemal Tahir Ustanın pek sevdiği deyimle rezilleme demek doğru.

Evet: Dünyada bugüne kadar görülmemiş kadar geniş, açık, örgütlü ve sistemli bir rezilleme var! Bana öyle geldiğine inanmıyorum. Mallar meydana da çünkü.

Aylardanberi bir kitap birçok dillere çevrilerek kapışılıyor. Yazarı Nicole Ariana adında bir kadındır. Kitabın adı:

«Erkek Tavlamanın Yolları!»

(Nida işaretini ben eklemeydim; başlık öyle.)

Avrupa ve Amerika'nın birçok «ciddi» yayın organında bu önemli eserin tam sayfa reklamları çıkıyor. Bakın ne cecilikler sayılıp dökülüyor bu ilânlarda:

«Dünyanın en başarılı aşiftelerinden biri gözünüze kestireceğiniz her erkeği nasıl kovalayıp seçebileceğinizi anlatıyor.

Ne arıyorsunuz? Yakışıklı erkek mi? Zengin erkek mi? Koca

AR DAMARI VARIS OLUNCA...

★

tipi erkek mi? Boğa gibi güçlü erkek mi? Yoksa hepsini bir arada bulunduran mı? Kolay! İsteddiğiniz o olsun. Elverir ki yolunu bilin.

Bu kitabın yazarı Nicole Ariana güzel değildir. Genç değildir. Hiçbir özelliği yoktur. Ne var ki tav ustasıdır.

Gegenlerde Nicole en lüks Hollywood otellerinden birinin lokantasında tek başına yemek yerken bir de baktı ki salonun öteki ucunda ünlü bir bekâr milyonier oturmuş, acele acele bir şeyler atıştırıyor. Başka kadın olsa adamın kendisiyle ilgilenmesini, ilk adımı atmasını beklerdi. Ve avucunu yalardı her halde. Nicole ise hemen yerinden fırlayıp onun yanına gitti. Kendini tanıttı, masasına çöktü. Dakika geçirmeden belirli bir teknik uygulamaya başladı. Şimdi adamcağız işini gücünü bırakmış durumda: Her gün Nicole'un kapisında bekliyor, âdeta yerlerde sürünerek evlenmek için yalvarıyor sabah akşam.

Bütün incelik erkeği kovalarken ona sanki o sizi kovalıyormuş duygusunu verebilmektedir.

Nicole bunun gibi yüz ayrı tekniğin sırrını açıklıyor size.

Ne kadar çirkin olursanız olun... Ne kadar biçimsiz vücutlu olursanız olun... Kaç yaşında olursanız olun... İsteddiğiniz kadar kültürsüz, hattâ kıt zekâlı olun... Yine de bu kitabı okuduktan sonra gözünüze kesiteceğiniz erkeğe kurtuluş yoktur.»

İyi mi?

Eskiden millet kızını saklardı. Anlaşılan bundan sonra oğullarımızı saklayacağız.

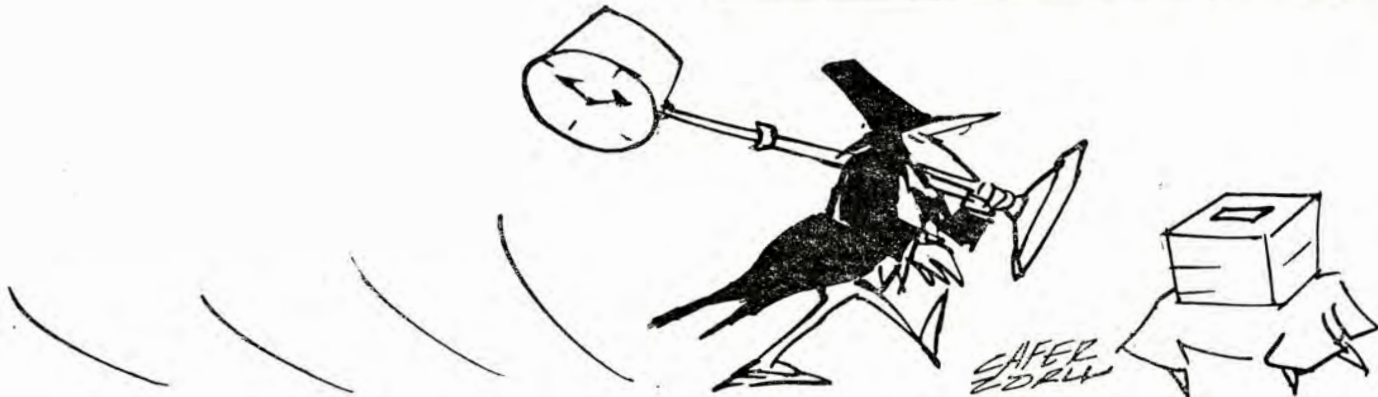
İşe bakın yahu! Siz yıllar yılı uğraşıp didinip aslan gibi deli kanlı yetiştirmiş, okutmuş, adam etmişsiniz. Elin kadını şaşkaloz suratlı, evlerden irak vücutlu, mumya yaşında, kara cahil, üstelik de alık. Ama Nicole Hanım'dan azıcık teknik öğrenmesiyle sizin oğlana istilâk etmesi bir oluyor!

Meret bizim paramızla yüz küsur liraya satılıyor ama, yarm ilk isim şu kitaptan bir tane alıp okumak. Belâyı anladıktan sonra tedbirini bulabilirsem size de duyururum.

Yahut bir kitap da ben yazarım:

«Azgınlık ve Rezillikten Korunmanın Yolları!»

Refik ERDURAN

— Saatler ileri alıyor. —

GEZİÇİ Hastane

MUZAFFER İZGÜ

ARKADAŞIMA:
— Keşke şu televizyonlu oto. büslerle gitseydik? dedim.
Güldü:

— Sen hiç bu şirketin otobüsleriyle yolculuk ettin mi? diye sordu.
— Yoo, dedim...
— Öyleyse biraz sonra gör...
— Film falan mı oynatıyorlar?
— Yok canım, onlar demode olmuş şeyler, yok efendim mini etekli hostesler, yok efendim geçerken göğsünü omuzuna sürten ırk göğüs-lü hostesler, hep bunlar demode olmuş şeyler artık...

— Pekiyi bunlar ne yapıyorlar? Çay kahve falan mı?

— Onlar basit şeyler canım... Şimdi otobüs bir yola çıksın görürsün!

Hareket saati gelir gelmez otobüsümüz yola çıktı. Daha şehrin kenar mahallelerindeydik ki, beyaz önlüklü giyinmiş birisi elinde bir damlalıkla yolcuları tek tek dolaşmaya başladı.

— Yahu Halit, bunlar ne yapıyorlar?

— Görüyorsun ya kardeşim, bu şirket her şeyden önce vatandaş sağlığına önem veriyor, herkesin burnuna nezle grip ilacı damlatıyorlar...

— Anna bende nezle falan yok!...
— Ayıp olur, damlat!...

Beyaz gömlekli adam, yanıma yaklaşıp yaklaşmaz, biz de koyun gibi burnumuzu uzatıverdik. Adam iki fis fis bu burnuma, iki fis fis

öteki burnuma damlattıktan sonra:

— Geçmiş olsun kardeşim, dedi...

Bu iş bittikten sonra, beyaz gömlekli adam eline bir tansiyon ölçme aleti alarak koltukları yine teker teker dolaşmaya başladı. Tansiyonunu ölçtüğüne ezberlemiş olduğu şeyleri monoton bir şekilde söylüyordu:

— Acı, ekşi, tatlı, hamur işi, sarımsak, bol yağlı, bol şekerli şeyler yeme!...

O arada, ben de yıllardır ölçtürmemiş olduğum tansiyonumu ölç-

türdüm ve tansiyonumun onsekiz olduğunu öğrendim. Adam gitti, hemen bir kâğıdın içerisine koymuş olduğu üç tane hapla geldi:

— Birini şimdi atın, birini mola verdiğimiz yerde atın, birini de otobüsten inerken atın!... dedi.

Otobüs yol alıyor, herkes öğrendiği tansiyonuyla, birtakım hastalık lar konuşuyor ve yolculuğun nasıl geçtiğinin farkına varmıyordu. Arkamızda oturan, böbrek ameliyatını nasıl yaptırıldığını, önümüzde oturan mide şişkinliklerine neyin birebir geldiğini anlatıp duruyor, bu arada beyaz gömlekli adam boş durmuyor, bu kez şoför muavini ile beraber çalışıyorlardı...

— Yahu Halit şimdi ne yapıyorlar?

— Ammadasın haa, dışarda elli liranadan aşağıya yaptıramazsın, bak-sana kulak yıkıyorlar...

Ulan aman, sahiden kulak yıkıyorlardı. Muavin çanağı tutuyor, beyaz gömlekli adam pompayla kulaklara suyu sıkıyor, pompayı yiyen:

— Hay Allah senden razı olsun, kulağım açıldı yahu, diyordu.

Adam bize doğru yaklaşıyordu.

— Halit, dedim, benim kulağımdan hiçbir şikâyetim yok, ben yıkat-mıyacığım...

Halit:

— Sakın ha, dedi, çok ayıp olur, sonra adamlara itimat etmiyormuşun gibi bir durum ortaya çıkar, yıkat gitsin yahu.

Gerçekten Halit haklıymış. Meğer

GARİBAN DESTANI

— Kayıkçı Kul Mustafa'nın Genç Osman Destanı'na benzetme —

Ay başı çarşıya sefer olanda,
Atladı kasabı geçti Gariban.
Vuruldu memurcuk, kaptı bir butu,
İletti bedene, yedi Gariban.

Ev sahibi, bakkal, manav gerisin,
Fethedeyim esnafların hepsin,
Sabah namazında ekmek kapısın,
Allah Allah deyip açtı Gariban.

Büyük Adam eydür gelsün göreyim,
Nice personeldir ben de bileyim,
Aferin isterse hemen vereyim,
Kaleminden kanlar saçtı Gariban.

Dar gelirli çarşı, pazar gezerken,
Zamla vergi yağmur gibi yağarken,
Esnaf seni inek gibi sağarken,
Memurlara sardar oldu Gariban.

Mukadder ÖZAKMAN

ben kulağımdan ne zamandır şikâyetçiymişim de haberim yokmuş. Adam kulağımlı yıkar yıkamaz, mırıldanmışım:

«Ohh, elinize sağlık kardeşim.»

Halit:

— Demedim mi ben sana? dedi...

Kulak faslı bitiyordu ki, arabayı trafik ekipleri durdurdu. Halit:

— Eyvah, deyiverdi birdenbire.

— N'oldu ki?

— Epeyce bekleriz şimdi...

Kulak yıkayan beyaz önlüklü adam aşağıya indi, muavin aşağıya indi. Halit'e:

— Bunların yaptıkları kanuna aykırı, galiba ceza yazacaklar, dedim.

Amma pencereden şöyle aşağıya bakınca bir de ne göreyim, komiser yolun kıyısına çömelmiş, muavin kulak tasını tutmuş, beyaz gömlekli ver ha ver ediyordu pompayı komiserin kulağına... Komiser bitti, polisler girdiler sıraya... Kulak işi bitti, bu kez tansiyonları ölçüldü, böylece bizim otobüs yarım saat zötar yaptı...

Maşallah beyaz gömlekli adama, tıbbın her dalından anlıyordu. Kulak işi bittikten sonra dinleme aletiyle teker teker kalblerimizi dinledi. Kimimizin sırtını açtı, sırtını da dinledi. Sanki şehirler arası işleyen bir otobüsün içinde değil de, sey-yar bir sağlık ekibinin otosundaydık. Halit'in kulağına:

— Şey, idrar tahlili falan da yapıyorlar mı? diye sordum.

— Haa, dedi Halit, öyle bir şeyin varsa söyle, hemen yaptırılın, o işi de yapıyorlar...

— Yoo yooo, dedim.

— Çekinme yahu, devlet hastanelerinden daha teşkilatlı daha seridir bu işletmenin otobüsleri...

Biraz sonra beyaz gömlekli adam, mikrofonu eline alarak:

— Sayın yolcular, dedi, dışından şikâyeti olan var mı?

Şöyle bir arkama bakıverdim, tam onsekiz kişi elini kaldırmıştı.

— Halit, dedim, ne yapacak şimdi bu adam?

— Ne yapacağı var mı yahu, dış-lerini çekecek...

Breh!...

Onsekiz kişinin teker teker iğneleri vuruldu, ondan sonra, beyaz gömlekli, elinde pense, onun ardından çanaklı muavin teker teker adamların dişlerini söktüler... Artık içerisi otobüs otobüs kokmuyor, hastane kokuyordu. Bir ara arkadan beyaz gömlekinin sesini duydum:

— İdrar kontrolü isteyenler, mola yerinden sonra... diyor.

Kimbilir kimler istemişti, onlara söylüyordu...

Yarım saat durduğumuz mola yerinde dört kişinin böbreğinde kum, üç kişinin şeker, bir kişinin de anlaşılmayan bir şey çıkmıştı. Bu bir kişi muatlaka otobüsten inince iyi bir doktora muayene olmalıydı...

O sobası cayır cayır yanan mola yerinde çaylarımızı yudumlarken, yanımda masanın bu başında oturmakta olan adama sordum:

— Sizin yolculuk nereye kardeşim? diye.

Adam:

— Ben mi, yoo benim bir yere git-tiğim yok, dedi. Şöyle baştan aşağı bir muayene olmak için altı ayda bir binirim ben bu şirketin otobüs-lerine.

Arkamdaki masada oturan adama sordum:

— Sizin yolculuk nereye kardeşim?

— Yoo, benim oyculuk falan ettiğim yok. Üzerinize âfiyet boynum tutulmuş da, otobüsün hareket et-mesini bekliyorum, şöyle masaj sı-rası bana gelince, bir güzel masaj yaptıracağım kendime...

Sağ tarafımda oturmakta olana sordum:

— Siz nereye kardeşim?

— Vallahi ben biraz kumdan şü-p neleniyordum amma, şeker çıktı, dedi.

Şaşmıştım... Hepsine birden:

— Sizin hiçbiriniz de bu otobüse seyahat etmek için binmediniz mi?

— Yoo, dediler, üçü birden... Bu-gün devlet hastanesine gitsen, bu kadar işi üç günden önce yaptır-mazsın. Biz hem seyahat ediyoruz, hem de bu arada sağlık kontrolleri-mizi yaptırmış oluyoruz...

Otobüs mola yerinden hareket et-tiğinde beyaz gömlekli adam, elin-deki küçüçük çekiciyle sinir kontro-luna başlamıştı...

Muzaffer İZGÜ

Watergate olayı Beyaz Sarayı güç duruma soktu. — Gazeteler —

**'Bitirim
Hafiyeye
ŞABAN
HOPDEDİK**

**CANİKONUN
PEŞİNDE**

**mim
uykusuz**

2

PROGRAM

Biliyorsunuz.. dört yılda bir kez... teşkilat merkez.. birbirine karışır ve.. Seçim Bayramı olur...

Bu bayramın aktüel özelliklerinin gereği olarak pek yakında radyolarınız, televizyonlarınız çeşit çeşit programlarla iflahınızı kesecek... Tanıdığınız ve tanımadığınız pek çok insan.. yüksek memleket menfaati uğruna bir araya getirdiği binlerce kelimelik lâf salatasını radyolarınızın hoparlörlerinden, TV. lerinizin ekranlarına kadar ulaştırarak kafatasınızı çorba tasına benzetecek.

Günümüzün aktüel konusu (Seçim) ler için biz de kendi yayınımda sizlere özel nite-likte program sunmayı yüksek memleket menfaatinin sosyal, siyasal, hukuksal, basınsal, kesinsel, düşünsel, kaşınsal ve yaşınsal bir gereği sayıyoruz. (Ohhhöööö!)

Programlarımız arasında bulacağınız diğer bir yenilik de (Trafik Eğitimi) ni öngören bir dizi kültür programıdır. Tamam mı efendim?..

Gegen programlarımızda Pili Bebeğin pili bittiği için elimize pilsiz bir «Bebek» geçirmiş ve beraber Meyve Kent'e gitmiştik.. hatırladınız mı?... Bu hafta güzel ve sevimli Bebeğimizle Hotel Portakal Palas'ın kapısında ayaküstü özel bir sohbetimiz var.

* Seçmek her erkeğin hakkı, seçilmek her dişinin görevidir. (Aşk Anayasası Madde: 1)

* Egemenlik, kayıtsız ve şartsız kadımdır. Kadın, bu egemenliğini; dişiliği, kişiliği, feraseti, cesareti ve zerafeti ile kullanır. (Aşk Anayasası Madde: 2)

* Seçimler serbest, gizli, bazan tek dereceli, bazan —ortada bir üçüncü kişinin aracılığı varsa— çift dereceli yapılır. (A.A. Madde: 3)

* Bütün partiler, (Aşk Partileri, Seks Partileri, Çay Partileri ve benzeri diğer partiler), önceden izin alınmadan ve hiçbir formaliteye bağlı olmadan serbestçe kurulur. (A.A. Madde: 4)

* Adaylık yaşı erkekler için

SEÇİM SAATİ

TEMEL KURALLAR

15.75, hanımlar için 14.39 olarak sınırlanmıştır. Bu sınırların dışında seçim faaliyetlerine katılabilmek için hanımların Fransa'da Estetik Ameliyat Büro-su'na, erkeklerin de Romanya'da Dr. Anne Aslan'ın kliniğine başvurmaları gerekir. (A.A. Madde: Ek: 1)

SEÇMEN KÜTÜKLERİ

Çeşit çeşit kütük vardır. Odun kütüğü vardır. Tapu kütüğü vardır. Ceviz kütüğü vardır. Adamların bile kütüğü vardır.

Aşk Anayasası'nın (Seçenlerle seçilenler arasındaki ilişkileri

düzenleyen Temel Kuralları'na göre ondört yaşını dolduran her dişi ve onbeş yaşını geçmiş her kişi seçilmek ve seçmek yeterliliğini kazandığı için (Seçmen Kü-tüğü) ne yazılmak olanağına erişir.

Ceplerinizdeki not defterleri, kütüphanenizin özel bir rafına itina ile sakladığınız mini mini kataloglar birer seçmen kütüğüdür. Yöresine ve çevresine göre bohçacı kadınların kafatasından, apartman kapıcılarının belleğine kadar birçok kişilerin ve dişilerin zihinleri de seyyar bir seç-

Trafik Eğitimi

POLİTİKA TRAFİĞİ

Ortadan yavrum, ortadan!... Daima ortadan!.. Her zaman ortadan... U nutma ki her şeyin ortası güzeldir: Baklavanın, kaddının, karpuzun!...

Hele siyasette... Direk siyonunu kullandığın araç ne model, ne marka, kaç silindirli olursa olsun.. hattâ kaç beygir gücünde bulunursa bulunsun... Ortadan yavrum, ortadan... Daima ortadan... Her hal-ü kârda ortadan...

Orta öylesine dalgalı, öylesine kaygan, öylesine manevra kabiliyetini bahşeden bir yer ki.. canın isterse hafifçe sağa kayarsın.. sağda iş çıkaramazsan tekrar ortaya.. ortanın soluna.. dilediğin gibi kaydırıverirsin tekerlekleri...

Kavis yok.. kavşak yok.. tehlikeli virajlar yok... Orta yere monte ettin mi kendini, ister ortanın sağında, ister ortanın solunda bulun.. durum vaziyetlerin çok keyiflidir valaha...

Sakin ha tam sola, ya da tam sağa kaymayasın iki gözüm, nur-u aynım sultanım efendim!...

Her iki yünde de kaza mukadderdir valaha... Bakarsın rot başı çıkar.. aracın kontrolünü kaybedersin... Bakarsın lâstik patlar ana yolun ortasında.. krikolo işleme, tekerlek çıkmaz...

Ortadan yavrum ortadan... Daima ortadan... Her zaman ortadan!...

men kütüğü sayılabilir. (Son zamanlarda bazı magazin gazetesinin sayfaları da bu görevi başarı ile yürütmektedir!)

SEÇİM ÇEVRESİ

Seçimler, —serbestlik, gizlilik kurallarına uygun olmak şartı ile— her yerde ve her zaman rahatlıkla yapılabilir.

Yaz aylarında plajlar genellikle en uygun bir seçim çevresidir. Tren istasyonları, otobüs durakları, iskeleler, limanlar, motorlular tren vagonları, pastahaneler, kafeteryalar, diskotek kulüpleri, gazinolar, barlar, gece kulüpleri, piknik yerleri, fakülte kantinleri... Hülâsa kişilerin dişilerle beraber olabileceği her yer bir (Seçim Çevresi) dir.

PİLSİZ BEBEK

MEYVE KENT'TEN SEVGİLERLE

ta -Kal olmuştur. İnsanların yumuşağı, portakalların sert makbuldür sevgili yoldaşım!...

Kaburga kemiklerinin altında yumruk kadar kanlı bir et parçası değil, evrenlere sığmayacak kadar engin ve zengin bir yürek taşıyan tüm insanlar Portakal'a özel bir ilgi duyarlar.

Bu ilgi yaşlara ve başlara göre değişir. Delikanlılığın budala çağlarında her insan bir parça romantik, bir parça şair ruhludur. Portakalın besleyici vitaminlerini düşünmez. Sadece portakal bahçelerinde dalları seyretmekten hoşlanır. Portakal çiçeklerini defter yaprakları arasında kurutmaya meraklı olanlar da vardır.. bir portakal ağacının önünde poz verip resim çekilmeyi tercih edenler de...

Biraz daha ileri yaşlarda portakalları kıpırmak, okşamak, yeşil yapraklarıyla birlikte onun diş görüntüsüne kapılıp heyecanlanmak dönemi başlar.. Bu dönem Pili Bebek'tir.

Burası Meyve Kent, sevgili seyirciler... Karşıda gördüğünüz büyük cadde Greyfurt Bulvarı.

Bulvarın hemen yanbaşındaki büyük yapının üzerindeki levhayı lütfen dikkatle okuyunuz: Hotel Portakal Palas.

Portakal sever misiniz?

Hı hı diyenler bu yana gelsin... İh ih diyenler öte yana gitsin... Öte yanda şalgam tarlaları var.. kabak bahçeleri var.. turp var, ıspanak var, kereviz var, lahana var... Öte yanda kulis dedikoduları yapan partitiler banka hesaplarını yükseltmek isteyen güçlü iş adamları, büyük yatırımcılar var...

Bu tarafın «yatırım» politikası daha başka. Üç günlük ömrümüzde günün her saatinin hakkını vermek lazım diil mi efendim?...

Bizi, elimizden tutarak Meyve Kent'e ulaştıran Pilsiz Bebek, siyah kirpiklerinin gölgelediği yeşil gözleriyle Hotel Portakal Palas'ın antresine çevirecek ilk demecini verdi:

— Meyve Kent, meyve sevenlerin kentidir. Burada her yürek duygulu, her baş dumanlı, her insan tepeden tırnağa yaşam tutkusuyla doludur. Hotel Portakal Palas'ı ziyaret etmezseniz bu ülkenin genel kurallarıyla ters düşmüş olursunuz.

Portakal demek her yüreğin emeli, her bir şeyin temeli demektir...

Kellimenin aslı Porta -Kal değildir. Burada -Kal sözcükleri zamanın değişim kurallarına uyarak hafifçe sertleşmiş, sonunda Por-

lerin kukla gibi rol yaptığı ikinci acemilik dü-nemidir.

Yaşlar biraz daha ilerleyince.. başlar biraz daha olgunlaşınca portakal tutkusu Pilsiz Bebek'lerin destekleyici teşvikleriyle biraz daha gelişir.

Portakalları dilim dilim soymak.. soyulmuş portakalları ıslı ıslı tabaklara koymak.. ve her dilimin serbetini, kokusunu, lezzetini sindire sindire portakal kürüne doymak mevsimi başlar. Anlaşıldı mı efendim?...

— Anlaşıldı sevgili Bebek... Hem de çok iyi anlaşıldı... Lütfen söyley misin: Ben şimdi hangi dönemde bulunuyorum?...

— Sen mi?... Sen... Şu anda Meyve Kent'in Hotel Portakal Palas'ının eşliğinde bulunduğu göre her halde portakal çiçeği koklamak niyetinde değilsin...

Eveeet sevgili seyirciler... Pilsiz Bebek böyle diyor. Fakat ben, her ne hikmetse.. portakal çiçeğini dalında seyretmekten ayrı bir haz duyuyorum.. koklamaktan ayrı bir haz... Sonra efendim.. portakalları okşamayı da severim, koklamayı da, yemeyi de... Portakal suyu içmekten de hoşlanırım.. portakal bahçelerinde dolaşmaktan da... Hepsini bir anda sevdiğime göre... Meyve Kent'ten naklen yayın yapan bu garip spikerinizin hangi yaşları yaşadığını lütfen siz tahmin ediniz...

Haftaya Greyfurt Bulvarı'nda, ya da Kaymaklı Çilek Meydanı'nda buluşmak üzere hoşça kalın!...

KOLTUK bomboş duruyordu. Masanın üzerindeki üç telefon birden çalıyordu.

Maroken sandalyelerden birinin üzerinde sutyen, ötekinde külotlu çorap vardı.

Yavaşça yanına sokuldu:

— Merhaba bay koltuk!

— Merhaba beyefendi. Yanılıyorsam yeni sahibimsin!

— Hayır, röportaj yapmaya, seninle konuşmaya geldim.

— Ömrümde ilk defa boş koltuk ele geçirdiği halde üzerine oturmayıp da, onunla gevezelik etmek isteyene rastlıyorum. Sen şimdi ağzını açıp, gözlerini yumarken açık gözün biri üzerine atlayacak. Safamı sürmeye başlayacak! Gel fırsatı kaçırma. Beni böyle her zaman boş bırakmazlar. Maşallah kelle kulak yerinde. Göbek desen öylesine. Yakışırın üzerime.

— Beceremem, anlamam bu işlerden...

— Kafana boşver, oturduğun yere bak. Tılsımlıyızdır biz. Kaykıldın mı, azıcık da ısıttın mı bizi; tamam. Ondan sonra vatan kurtaran aslan kesilirsin. Kimse de artık kaldırmaz.

— Bir şeyler bilmeden nasıl olur?

— Kasılmak da elinden gelmez mi? Kaşlarını çatacak, herkese tepeden bakacaksın. Telefon çaldı mı: «Sekreterimle konuş» diyeceksin. Zile basacak, öünde sacayağı gibi duranları azarlayacaksın. Hepsisi o kadar!

Ne yalan söyleyeyim. Şeytan dürtmedi değil.

Düşmüşüm bal küptüne. Durmak da ne? Külotlu çorabı, sutyeni gör. Dükke bozuluyordu içim. Mini eteklik sekreterler o biçim. Kapıdaki tabe-lâ çift ayla. Koltuk da yaylı. Boşuna bekleme, otur üstüne, yap şekerleme. Canın sıkılırsa zile bas. Kapıcı gelince suratını as. Ömer Hayyam gibi dünyayı şarap gibi iç tas tas. Biraz daha eğlenmek mi amaç? Sekreterlerinden en güzelini çağırt. De

seni kraliçe ilân ediyorum. Geçir başına buselerden taç...

Zor frene basabilmişim. Koltuk hastalığı az kalsın beni de geçirecekti pençesine. Baygınlıktan ayıldım, tekrar gazetecilik görevime kuldum:

— İşte ilk sorum: Neden üzerine atlı karıncaya binen çocuklar gibi oturanlar, bir daha inmek istemezler?

— Bunu bana değil, üzerime oturanlara sormalısın...

— Haklısın. O halde soruyu değiştirilim: Neden hep iri yarı, Koca Yusuf misali kişilerin altında ezilmektesin?

— Yaranın üzerine bastın. Böylesine ağır gövdelerli kaldırmak için neler çektiğimi bir ben, bir Allah, bir de Devlet Malzeme Ofisi bilir. Tüy sıklet görevlilerin altına düşünce: «Çok şükür» diyecek olurum. Sevincim fazla sürmez. Altı ay içinde zat-ı muhterem altmıştan doksan, doksandandan yüzün kara okkaya terfi eyler.

— Demek o kadar yarıyorsun insanogluna?...

— Benim etkim yok. Hem bütçenin açık olduğundan, biriken dış borçlardan yakınırsınız, hem de resmi ziyaretler girila gider.

Köye üç sınıflı okul adlı gecekondu inşa eder, müteahhide ödenen paranın yarısını da resmi tükim-lara ayırırsınız.

Kurdeleyi kestiniz mi, töreni yapılan eserden önce, içki masalarını görmüşsünüzdür. Koltuk sahibinin masası mutfağa en yakın olan yerdedir:

— Beyefendi kuzu dolmasından da buyursanız?...

— Börek de börek ha? Yeyin âfiyet olsun!

— Çerkez tavuğuna söz yok!

— Pılâvdan dönenin kaşığı kırılınsın!

— Ye Mehmet beyefendi ye...

Beyefendi nasıl kilo almaz? Olmaz besili kaz? Türkiye'deki sofralar az

gelince, dış geziler sağolsun! İtalya'nın kurbaga tatlısını canı çekti değil mi? Tetkik gezisi diye uydurur kitabına, onun da bakar tadına. Bordo şarabı için gelsin Fransa, pandispanya tıkmak için viva İspanya! İngiltere'nin buğulu balığı, Hollanda'nın filtrelenmiş yağı. Çin'in kabağı, Monte Karlo'nun matmazel dudağı... Bizimki olur lök. Çekersen çek, çekemezsen çök!

Nice mide kurbanlarını, görev şehidi diye ağıtlar düzerek Karacaahmet'e yolcu ettiniz de farkında değilsiniz.

Bay koltuğun bugün gevezeliği üzerinde olmalıydı. Başka soru sormama fırsat vermeden boyuna konuşuyordun:

— Elâlem sanat ödülü dağıtır, en usta bestekâra, romancıya, saire madalya hediye eder. Bizimkiler il-yas ustalara, Bolu'lu Hasan Ağalara, Mengenli Osman Çavuş'lara altın madalyalar takarlar. Mutfak aşçıları, miçolar, garsonlarla hâtıra resmi çektirirler. Sarılıp yağlı alınla-

rını öperler:

— Mideler sizlere minnettardır! diye nutuk atarlar. Koltuğu ellerinden hayatları pahasına da olsa kaçırmak istememelerinin nedeni, mutfaka en yakın yerdeki masayı başkasına kaptırmak korkusudur...

Bu kadardı da fazlaydı.

Açmıştı ağzını, yummuştu gözünü, esirgemi-yordu sözünü... Fırsatı ele geçirmiştim iyi. Vurdum tekme-yi: — Nankör! diye bağırdım. Üzeri-ne çökme meraklıları bulunmasa, şimdi sen ya Bitpazarı'nda, ya da sobadaydın!... Kapat gayri ağzının fermuarını...

Kapıyı hızla çarparak dışarı fırladım.

Arkamdan bağırıyordu:

— Eline geçmişti fırsat, değerlendirmedin fakat. Makam koltuğuyum ben, değil boru. Çık üstüme safana bak. Nene gerek sormak soru. Senin gibi beceriksizler, alıklar koltuğa değil, koltuk değneğine la-yıktırlar!...

Burhan ESEN

Turistlere yatak açanlara kredi verilecek. — Gazeteler —

ÇİFTE KAVRULMUŞ:

"Sağ yanım yastık ister, sol yanım sevgilimi!..."

— Ne kızyorsun ayol!.. Koluma gir demedin mi?..

Yazlı

ÇAM FİSTİKLERİ:

YEDİ

PAZARTESİ :

Kepengi indiremez ya

Yersizlikten olsa gerek, piyasasın herifleri de spor seyfağında boy göstermeye başladılar. İste buntlardan biri: eğerçeyi 22-20'lik 9 daldı faaliyet pöçerçeyi.

Ve sıralanış altın: «Bilgi, masa tenisi, voleybol, basketbol, halter, taekwon Do, atletizm, futbol ve yüzme...» Ne yapmış? Zaten et ve balık bu lunma ki birdir!

SALI :

Arap saçı

Judo açısı ilâk tanzimliğine (fren) pagnadisi basıyınca, Trachon'daki dükkan ve seneler bu judoysu tepimolar. Güver, yetki ve kavruu kargayısı buna derler işte. Judocusun ilâk pıpasına sını a- bir, meslekli kapıruu doktora, sem- rin içinde dökür. Ama gerek to- çavru de kalas kalas rüvenderi bu, bir!

ÇARŞAMBA :

Hem de aslanlar gibi

Hani güzellik taşınmazın: duyva ya unuca gibi güsteren bir NATO'nun rapürması vardı ya? İpe bu rapor üzerine yabancu el- çiler, Achare'yan buke bir yere a- sanmaları için ülkelerine dökçe bu- lüne dökçe güstermeye başladılar.

lar. Çoğu piyasa parçının ilâk top- larına, tıymek için bir tıymek beledi- yur.

Deriveler malın: Kanser ve tu- berküloz gibi hastalıkların önemi o- runda artması, insanı sehirleyecek ne kadar sarafı maddde varas. Ama, rüya harufuun yalması...

Alınmazlar ama korkularını güle- dükçe doğrusu seyreruz.

Yoku sını elman yakınlarıyla ve- çalaşmadan ölüre dedigine bir yor- du, biz marafatır veyyeyir.

PERSEMBE :

Taktiği deyiştir kuzum

Orta Değer ciyayın yalından is- livur mesamı?

«Kime ne?» demeyi. Gıvazelerin, idigeyi ilâk faher başlıklarına gös- ölmeye, neyretir bulmasını, yiter. İste bir haç.

«İzraili, haru taarruzuna geçile- ririsi güle, taarruzuna bilâgopu: «Dinkil backonda aveli halattan üp- kici dildi, yümze yakın yaralı var.»

Bakılan şifeli ne olrak derken, bir faher dalar:

«İzraili, bany içinde bir arada tu- sruvuk idedigini bildirdi.»

Ertesi gün bir ilâk dalar:

«Lahman'a giren izraili komando- lara bir kılıcı yarı bir etti. Olu ve yaralı sarafı belki deçile.»

Düğüncü şifelerinde gene bir na- sar.

«İzraili, bany taarruzuna deran e- derek.»

Kurum eraklık sınıd kaçın, peim dedigine ya sınıd.

İzraili de «taarruz oludukan sonra sarafmaz, taarruzmadan daha ya- ralı olar, gene.»

Örnek bir öceci sarafına topu topu altı güle sınıd.

Ama ne bu kadar insan idigine, ne ortalık a- renaya döndüğü.

Savun ki, kan dökülmesin bir.

— İste her şey anlattığım gibi oldu avukat bey. Ne dersiniz, dâvayı kazandı değil mi?

CUMA :

Ne bilgisizlik

Ülkemizin heri bir sosyal hukuk devleti olduğuna beliren. Kanada Sosyal Yardım Bakanı, «Vatandaşın bütçe açığını devlet kapatacağı de- miş.

Hoppala!

Kokosca Kanada'yı yandı uyula- ma yünden emel kapılarında aruz açır duruma düşecek adam.

Sosyal hukuk devletlerinde, devle- tin bütçe açığını vatandaşı kapatır- anam babam!

Vatandaşın bütçe açığına ise ne- tükümlü sarafı: ne devlet durumu- vurtarmak için biribirini söğeler- durur millet!

CUMARTESİ :

Sınıyalı biz verdik

Bir rapor hazırlayan Ortak Pazar Enerji Komitesi uzmanları, Avrupa Parlamentosunu uyarmışlar:

«Büyük Avrupa 1990 yılında elektrik- siz kalacaktır.

Uman olup da kafa yormanın ze- ruri var mı?

Her halde yitkileşçe bir yere çıkıp Türkiye'ye doğru göyle bir baktılar; bütün boğazlarını görüp kendi ge- lenciklerini çaktılar.

PAZAR :

Anlayamadık ki

Türkiye'deki çağatırıların en ya- halas olan Dedi, «Küllihi borakiz- son Feneri'de en az 20 yıl ken- dire gelseme demiş.

Bir futbol booms için an övünç ve- rici baktı değil dedi.

Sorumluğuna sığın takım pen- piyon olmasın...

CTN

Ne bilgisizlik

Burak'ın takım 20 yıl kendine ge- lince!

Alınmaz mıdır?

Kötü

Fırtınaları durmadan yuvasınağına kabul eden Başbakan Tulu:

«İlkay pahalılığına, hali kalmı- ma sebep oluyoruz demiş.

Yeni kalkınmaya, maline; hepe- ryalık kalkınma planları sebep ola- yur.

Ede, ne yapacağız?

Kalkınma bunları anlatacak tedbir- ler mi almali, yemeden yasanınan formülünü mi bulmalı?

Sıkıntı bu, biter mi?

Doğruya peyir sıkıntısı bağlanas- diğer belgilerimiz boluk, bereket içinde mi yalı?

Her yerin ayrı bir derdi var.

Doğruya sıkıntısı: peyir.

Batırkisi: nasırsı...

Üste para

İşletirizmiş diğ pazar arayıp olu- rken, işletirizmiş cevaplar gel- meye başladı. Fık en yakından.

Avusturya Türk içici idemiyir, Türkiye'ye sermaye gelmek istiyor, mıs?

«Sermaye dedikleri beşminin n'a- dıdır gibi «Para»...

«Tık buralara gelmeyin, bacağın- sıkıyıkla postallara gıvillerden üs- tü kapalı harap verocelerini mi be- lirtmek istiyorlar esek!»

Vedat SAYGEL

Yazısız

ADLARINIZIN MANASINI

Biliyor
mısınız?

SUAVİ SÜALP

ERKEK İSİMLERİ

SAFİ :

Safılatılmış, atlatılmış, patlatılmış, kurutulmuş mânasına gelir. Yanına kâr kelimesi gelince Safi-kâr olur. Safınaz kelimesi ise her tarafı naz olan oir hanımefendi mânasını iltiva eder. Safi'nin yakın arkadaşı Nafi de nafiile, boş yere, üzme kendini, her şey olur mânasına gelir. Sonları fi ile bitenler finale kahlırlar...

CAFER :

Amerikancadan gelen bu adın aslı Ceyfir'dır. Eski bir aileden gelen Ceyfir'lar zamanında Kaliforniya'da ilk olarak zencileri pamuk tarlalarında çalıştırmışlardır. Tomy Ceyfir Alabama'da halen kireç kuyusu işletmektedir. Türkiye'ye gelen kardeşi Samy Ceyfir, Cafer adını almıştır. İşte bizim tanıdığımız Cafer budur. Cafer'ler ekseriya Sümerbank patiska fabrikasında çalışırlar ve beze çok meraklıdır. Her istendiğinde bez getirirler.

DURMUŞ :

Durmuş, fazla durmuş, bırakılmış, kokmaya yüz tutmuş mânasına gelir. Bunlar ekseri dururlar. Hiç yerlerinden oynamazlar. Ekserisi kahveci çıracı olurlar. Durmuş'lar saatte de çok meraklıdır. Fakat bunların genel olarak saatleri de durur.

MARUF :

Hiç kimse tarafından bilinmeyen, göze batmayan, tanınmamış mânasına gelir. Bunların genel karakteri içinde şöhretli olmak hırsı yatar. İsmi Maruf olup da hiç kimsenin tanımadığı birçok kişi vardır. Bunlar ekseri silik ve sessiz adamlardır.

RECAİ :

Rücu eden, kaçan, su

koyveren mânasına gelir. Recai'ler içinde açık gözle, rine Cingöz Recai adı verilir. Uyanık adamlardır. Recai'lerden en çok muhasebeci çıkar.

BAHTİYAR :

Mutlu, mesut, tıkrı yerinde mânasına geldiği halde, bunlar hem bahtiyar olmayıp hem de çabuk ihtiyarlar. Bahtiyar'ların duruşları ve bakışları çok mahzun ve içler acıdır. Bahtiyar'ların içinde evlilikle hapi yutmuş ve karı vırırından kendilerini kahvelere atmış olanlar parmakla gösterilmeyecek kadar çoktur.

TEYFİK :

Tevkif eden, tutuklayan, yakalayan mânasına gelir. Teyfik'ler içinden çok polis ve sivil memur çıkar. Teyfikler, atık, seri ve kültüymayan tiplerdir. Her Teyfik'in cebinde bir tevkif müzekkeresi vardır. Teyfik'ler kanun adamıdır.

BURHAN :

Buhran geçiren, sıkıntılı, sinirli, tansiyonu yüksek mânasına gelir. Burhan'lar yolda giderlerken sık sık pufırlar ve söylenirler. Bunların yakınlarında dolaşmak can ve mal emniyeti bakımından sakıncalıdır. Burhan'ların içinde sesleri güzel olanlar çıkar ve ekserisi hafız olurlar. Hafız Burhan gibi...

VEDAT :

Vadeden, oyalayan, uytan, vakit geçiren mânasına gelir. Vedat'lar ince uzun ve seri hareketli olurlar. Karşısındakileri ikna kabiliyetleri fazladır. Ve-

dat'ın daha yumuşağına Sedat denir. Vedat'ların içinde avukat ve hâkimler çoğunluktadır. Ayrıca Vedat'lar senet ve bono ile iş görürler. Bunun neden olduğu hâlâ meydana çıkmamıştır. Vedat'ların imzaları güzeldir.

SADIK :

Bağlı olan, gözü kapalı inanan mânasını gösterir. Sadık'ların içinde usak veya hizmetkâr olanlara sık sık rastlanır. Sadık'lar çok sadık oldukları halde, aniden kazık atabilirler. Bunun için her Sadık sadık değildir. Bazıları da sabıktır. Sadık'ların yemlerine de pek inanmamalıdır. Bunların içinde yalancı şahitlik yapanlara mahkeme koridorlarında rastlanır.

KADIN İSİMLERİ

SUZAN :

Aslında sizin mânasına gelir. Fakat Suzan isminin asıl mânası susan, konuşmaktır. Suzan'ların içinde aksi gibi az konuşanlara hiç rastlanmaz. Suzan'lar etine dolgun ve balıketi olurlar. «Ateşi suzanı firkat yaktı cismi canını» şarkısı da bunlar için çıkmıştır. Suzan'lar içinde iyi dolma pişiren-

lere rastlandığı gibi bazıları da çok güzel pilav pişirirler.

NEBAHAT :

İsminin karşılığı kaba-hat yapmış olandır. Nebahat'ların Sabahat'larla yakınlığı da meşhurdur. Nebahat'ların içinde manikürçüler revaçtadır. Fazla su koyverme top bal gibi taçtadır. Nebahat'lar çok kaba-hat yaptıkları için çok kolay yalan söylerler. Kara kaşlı kara gözlü olan Nebahat'ların içinde sarışınlarına burada rastlanmaz.

NEBİLE :

Ne bileyim mânasına gelen bir isimdir. Nebile'ler ekseri pek bir şey bilmez gibi görünürlerse de çok şey bilirler. Nebile'lerin içinde ebeler baş köşeyi doldurur. Nebile'ler çok canlı ve neşeli olurlar. Fıkır fıkırdırlar. Kaynarlar. Bir müzik sesi duyunca oynarlar.

NEFİSE :

Nefsine hâkim olamayan mânasına gelir. Nefi-se'ler tavsiye ederim çok nefis olurlar. Nefise'lerin içinde nefis pastahanesinde oturanlar çoğunluktadır. Ekserisi göze batırar ve gece erken yatar.

lar. Evlendikleri zaman kocalarının beline tekme atarlar. Nefise'ler çok çabuk fikir değiştirir. Nefisleri için her şeyi yaparlar. Tahimnlere göre üç tane Nefise bir keşkül eder.

SEVDA :

Aşkın sihri, sevilen, okşanan mânasına gelir. Sevdalar hıyalyalı bakışlı, romantik ve füsunlu olurlar. Sevdaların içinde dansöz olanlar çoktur. Sevdalara yakalanmamak için mutlaka karşıkı kaldırımdan yürümek erkekler için kaçınılmaz bir vazifedir. Sevdalar lokantalar, gazinolarda ve umumî yerlerde herkesin bakışlarını üstlerinde toplarlar. Sevdalar'lar üzerine çok şarkı ve beste yapılmıştır.

BÂKİRE :

Ellenmemiş, hiçbir şekil de iffetine dokunulmamış, saf mânasına geldiği halde aksine Bâkire'ler içinde bu vasıfta bulunanları bulmak zordur. Gerdek gecesi en çok tutulan bu bayanlar ideal genç kız tipini teşkil ederler. Bâkire'lerin ekserisi evlenmezler ve bâkire kahlırlar. Bâkire'lerin kısa boylu ve tombul olanları piyasada çok tutulur. Bilhassa 1957 modelleri revaçtadır. Bâkire'ler ekseri Bâkire'lerle evlenmeyi arzularlar. Her türlü tazelik ve güzellik içinde oldukları için ısırmaları çabuk çıkar.

Suavi SÜALP

— Halka ucuz televizyon cihazı imâl edilecek. —

Sizin için

KÖR TAVUK

Olay Afyon'un Çay ilçesinde geçer.

Bir arkadaş, annesi pazardan tavuk satın alması için gönderir. Pazarda dolaşırken Çay'da herkesin nüktedanlığıyla tanıdığı Cızık Eşe adında birinin tavuk sattığını görür. Bir süre pazarlık ettikten sonra uygun bir fiyatla tavuğu satın alır. Eve götürdüğünde, annesi arkadaşına:

— Oğlum, bu tavuğun gözleri kör. Git sağlam bir tavuk al, der.

Arkadaş, tekrar Cızık Eşe'nin yanına gelir ve tavuğun gözlerinin kör olduğunu, sağlam bir tavuk almak istediğini söyler. Bunun üzerine Cızık Eşe:

— Evinizde yeteri kadar okuma-yazma bilen var. Gözleri sağlam bir tavuk satın alıp da kâtip mi edeceksiniz? deyince arkadaş kör tavukla tekrar eve dönmeye mecbur olur.

Mevlüt ÇELİKBAŞ

A.Ü. D.T.C. Fakültesi Alman Dili ve Ed. III. — ANKARA

AKILLI KEREM

Komşumuzun beş yaşındaki küçük oğluna, babası yaptığı hareketlere kızarak:

— Sen neden böyle domuzsun? diye bağırır.

Ben de, çocuk ağlamasını diye şaka olarak:

— Babası, Kerem büyüdü aslan oldu artık, dişi Kerem? dedim.

Küçük kerem bana ne dese beğenirsiniz:

— Sunar abla, babam yalan mı söyleyecek! Büyüyüp aslan oldum ki, ondan domuzluk yapıyorum. Onsekiz yaşında aslan olucam. Ben daha domuzum değil mi baba?...

Sunar AYBAR

Konya altı Cad. 7. Sok. No: 12/8
ANTALYA

AMAÇ

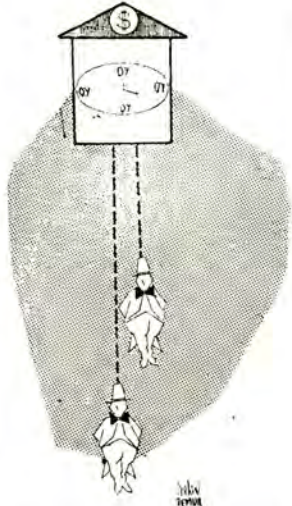
Bir köye staja gitmiştik on arkadaş. Bizi hemen köyde bulunan Halkevinin bir odasına yerleştirdiler. Aradan bir kaç gün geçmişti. Bir gün öğrencilere sordum:

— Çocuklar Halkevlerinin niçin açıldığını biliyor musunuz?

Çocuklar biraz durduktan sonra cevap verdiler:

Stajyer yatсын, muhtar emmi de elma deposu ve inek ahır olarak kullansın diye.

Necmettin SAVAŞ
Paslıkaya köyü, Altınözü/HATAY

Yazısız

(Seçkin TEMUR)

Yazısız

(Tayfur ŞAPOLYO)

KAFES

Bakmayın yaşım gençtir
Az yaşadım çok gördüm
Kaç kişinin başına
Beş şişle çorap ördüm

Düşürmedim kendimi
Ne tuzağa ne dile
Balta taş vurulmaz
Doğrusu bile

Kaçardım çapkınlardan
Yüttürmasın hap diye
Sokulmadım onlara
İstemedim hediyeyi

Bana isim taktılar
Çalı Kuşu FERİDE
Kaç kalbi yaralayıp
Bırakmıştım geride

Hoşlanırsam gülerek
Göz ucuyla bakardım
Beğenmezsem somurtup
Kaşlarımı çatardım

Şimdi sonra fırsat yok
Öyle sonsuz hevese
Açıkgözün birisi
Soktu beni kafese.

NACİYE SÜKAN

Sarıyer/İST.

— Hah.. hah!.. Sen yine istavrit mi yakaladın?..

(Nuri BİLGİN)

KILIBIKLIK DİPLOMASI

Samimi bir aile toplantısında söz, kılıbık-lık ve kazaklık konusundan açılmıştı. Çok şakacı bir insan olan ev sahibi arkadaş, kendisinin iyi bir kılıbık olduğunu ve bu hususta bir de diploması bulunduğunu söyleyerek itina ile sakladığı yerden çıkardığı kılıbıklık diplomasındaki notlarını yüksek sesle okuma-ya başladı. Bütün notları 9 ile 10 idi. Ev sahibi arkadaş bundan gurur duyuyor ve iyi not aldığından da pek neşeli görünüyordu.

Bu arada arkadaşlardan birisi, kılıbıklık diplomasının ne demek olduğunu sorunca, cevabı yapıtırdım:

— Ne olacak kardeşim? Bu, erkeklik zayıf-ilmühaberidir!...

Ahmet ARAS
Ağır Ceza Mahkemesi Zabıt Kâtibi
Ermenek/KONYA

YENİ RAKI

Bir gün olsun,
Şu Yeni Raki kadar olamadın.
Bir gün olsun,
Onun kadar teselli veremedin bana.
Ben de işte bu yüzden;
Seni, Yeni Rakıdan
Daha az seviyorum.

HADİ HANKENDİ

Sarıgül Cad. No: 78/1 Zafer Ap.
Daire: 4 — Fatih/İSTANBUL

MEMET'İ GÖRDÜN MÜ?

Geçen yaz izine Türkiye'ye gitmiştım. Köye uğradığımda, eş dost, akraba, komşular hepsi geldiler hoşgeldin demeye.

Hoş beşten sonra, komşumuz Fatma teyze:

— Benim Memet'i gördün mü, nörüyor Memet? İşi gücü iyi mi? diye sordu.

— Fatma teyze, ben Almanya'da çalışmıyorum, Hollanda'da çalışıyorum, diye cevap verince:

— Ora Alamanya'nın köyü değil mi?... demesin mi!?

Kadir BAŞBUĞ
Amsterdam/HOLLANDA

KARANLIKTA

Bir gün Amerikan Türkiye Derneğinde elektrik kesilmişti. Sınıfta oturuyor, öğretmenle sohbet ediyorduk. Birden başımın, bir başkası tarafından kaşındığını hissettim. Korku ile:

— Kim başımı kaşıyor? dedim. Yanımda oturan Cengizhan:

— Aaa.. çok özür dilerim, kendi başım sanmıştım da... dedi. O anda sınıfın içi kahkaha sesleri ile doldu.

Nazan ERYURT
Gazipaşa Mah. 551 Sok. Bağlar
Karakolu yanı No: 154/5
ADANA

VAR MISIN??

Dansı bilmem,
Ayağına basarım sonra.
Hem sarmadı,
Bu hava beni.
Çal davulu zurnayı,
Var mısın?
Oynayalım seninle,
Karşılıklı.

MAHMUT TURGUT
P.K. 27 — VAN

Yazısız

(Kemal AKKOÇ)

YERYÜZÜNDE BİR CENNET!

VEDAT SAYGEL

BİZE gelişlerinin daha ilk dakikasında gitme hazırlığına girişirken, homur homur hı-murdanıyordu teyze:

— Buraların böyle olduğunu bile-yim, evimden dışarı adım atmaz-dım! Hani sizin suyunuz?

— Oh olsun, dedim eşime. Çağı-ralım, dünya güzülüyle bir kere daha göreyim diye başımın etini yer mi-sin? Çağırdın, gör işte!

Kadıncağız kaldı iki arada. Bir yandan yıllardır görmediği teyzesi-ne abdest alacak su bulmaya çalışı-yor, bir yandan beni yumuşatmaya uğraşıyor:

— Sizin için bir ibrik su ayırmış-tım teyzeciğim. Fakat ibriği bulamı-yorum.

Dönüyör bana:

— Ne olur tatsızlık çıkarma. Se-ni daha yeni görüyör. Bilirsin ilk görüşte edinilen intibain izleri ko-lay silinmez.

— İyi ama şekerim, «Bizim orala-rı bir görseniz, yeryüzünde bir cen-net» diye kandırarak zorla getirme-nin ne âlemi vardı? Kaçıyorlar iş-te... Cennetten kaçıyorlar!

Teyzenin homurtularına henüz ta-nışmadığım enişte beyinkiler katıl-dı:

— Yürü hanım, şu çölden canımı, zı bir kurtaralım, yürü!...

Bizimki ağlamaklı, sarıldı boynu-ma:

— N'olur durdur onları...

Durduramadık. Ne söyledikse d'in-letemedik. Kapıyı çarpıp çıkmaları-nı eşimin ricaları da önleyemedi.

— Yoo kızım, dediler. Sen değil, baban mezardan çıksa bizi burada tutamaz! Siz bize buyrun. On onbeş gün misafiriniz olun, bakalım bir daha ayrılabiliyor musunuz? Güneş dersen, güneş bizim orada. Su der-sen, suyun kaynağı bizde. Temiz hava, bol gıda... Nasıl anlatayım? Bizim oralar gerçek bir cennettir canım. Yeryüzünde küçüklük bir cen-net!

— Trrak! Örtüldü kapı.

— Gittiler!

— Evet canım, gittiler.

Bir haftalığına çağırdığımız misa-firlerini bir dakikada kaybetmenin üzüntüsüyle başladı burnunu çekme-ye:

— Ne yapalım?

— Dâvet edilmişken biz gidelim.

Elimizde adres var ya, haftasına damladık! Beni değil ama kızlarını görünce çılgınlara döndüler. Ama-cım, bizi iki paralık etmelerinin hincını almak olduğundan onlar ko-nuşuyor, ben kusur arıyorum. Fakat yapan namussuz öyle yapmış ki, tek kusur bulmak mümkün değil! Ma-halle modern, evler modern, insan-ları, yolları, parkı, bahçesi, her şe-yiyle modern. Çoluk çocuk bittik! Ben:

— Gelmişken söyle bir onbeş gün kalırız artık, diyorum. Eşim:

— Yirmi günden önce gitmem, di-yor. Şu güzelliğe bak şekerim; her şeyiyle gerçek bir cennet!

Biz artırmaya girişiriz de çocuk-lar durur mu? Tatlı bir ihalenin bir-birini kıran müteahhitlerine dön-dük. Oğlan:

— Siz dönseniz bile ben kalırım, diyor. Bir aydan önce adımımı at-mam eve!

Kız:

— İzin verirsiniz yazı burada ge-çireyim, diyor.

Ev halkı da bizi kışkırtmak için söz birliği etmiş sanki. Cennette ya-sadıklarına iyice inandırarak kuskan-dıracaklar sözde. Biz gördüklerimi-zin hayranlığından kurtulmaya çalış-ıyoruz, onlar görmediklerimizi göz-termeye çalışıyorlar.

Evlin kızının peşine takılan bizim kız, az sonra ağzı bir karış açık döndü.

— N'oldun? dedik. Besmelesiz ya-tır görmüş ziyaretçiye dönmüşsün...

— Bir dahilî haberleşme sistemi var, bayıldım! dedi. Telefonu aç ka-pıcıyla konuş, kaloriferiyle konuş, kapıya gelen ziyaretçiyle konuş!

Onun lafı bitmeden oğlan geldi:

— Ohoo, çöp derdi diye dertleri de yok bunların. Mutfaktaki kapağı açıp açıp çöpleri fırlatıyorlar boru-dan aşağı!

Hay Allah... Şurada biraz daha kalırsak insanlığumuzdan, yaşadığı-mızdan kuşkuya düşeceğiz! Can sı-kıntısıyla tuvalete girdim, pırlı pırlı musluklar... Çevirdim, su yok!

— Hani sizin suyunuz? diye bağı-rarak nasıl dışarı fırladığımı bilmi-yorum!

Millet döktülmüş hole, kimi bana soruyor, kimi birbirine...

— Ne yokmuş? dedi teyze.

— Su yok, su... Hani sizin suyu-nuz?

Çoluk çocuk karşıma geçmiş «A-yıp ediyorsun» gibilerden işaret üs-tüne işaret çakıyorlar ya, kimin u-murunda! Suyun en gerekli olduğu bir yerde susuz kahr da nasıl ayı-bı düşündür insan?

Benden fazla şaşırın enişte:

— Hay Allah, diye telefona yürü-dü. Su yok demek! Oysa bugün için suyun verileceğini vaadetmişlerdi belediyeden. Şimdi öğrenirim nede-nini.

— Yaa, bir öğreniver Şükrü'cü-güm, diyen teyze, şişe suyu aldır-mak için kızını bakkala gönderdi.

Sonra üzgün, döndü bize:

— Böylesine mahcup olacağımızı bile-yidim, sizleri dâvet eder miydım hiç?

— Aman teyzeciğim, olmayan su olsun, diyerek meseleyi tatlıya bağ-lamaya çalıştı eşim. Üzülmeye değ-er mi? Su bu, zaman olur akar, zaman olur kesilir.

Ama kadıncağız mahallesine toz kondurmak istemiyor:

— Yooo, kesilmez! diye burnunu dikti havaya. Bizim suyumuz, elek-triğimiz hiç kesilmez. Neden derse-niz...

Bir kere evi alırken onlara, «Su-yu ve elektrigi hiç kesilmez» demiş-ler. Fakat taşınmışlar ki, ampul var elektrik yok. Musluk var, su yok! Nedenini sormuşlar, mahallî beledi-yeden semtin tek arteziyeninin ihti-yaca yetmediği cevabını almışlar.

Şişe suyu geldi. Ellerimi yıkarken devam etti teyze:

— Onayak olduk mahalleliden pa-ra topladık, belediyenin ikinci bir arteziyen açmasını sağladık. Suyu-nuz şu tarihte gelecek dediler. Söz verdikleri gün geldi, su gene yok. Şükrü'cüğüm için peşine düştü ki, su bulunmuş da, eldeki tek motor iki kuyuyu çalıştırmaya yetmiyor-muş. Peki ne yapacağız?

— Motoru da bız alıp hediye ede-lim, dedi mahalle halkı.

Aldık. Dün teslim ettik, bu sabah akmaya başlamıştı.

Eşime fısıldadım:

— Ne kadar oldu teyzenlerin bu evi almaları?

— Altı yıl mı, yedi yıl mı öyle bir şey...

— Yedi yıldır susuz mu bunlar yâni?

Kadın ne olsa onların kanını taşı-yor. Teyzesi, eniştesi dururken ha-na uyacak değil a.

— Ne susuzluğu canım, dedi. Ma-hallenin her yeri su. Kuyunun ka-zılması uzun sürmüş o kadar.

Neşeyle yanımıza sokulan enişte:

— Ben demiştım canım, dedi. Bu işte bir aksilik olacak diye... Zira bizim suyumuz hiç kesilmez. Motor yanmış! Akşama doğru mutlak veri-leceğini söylediler.

— Küp gibi, kazan gibi bir şeyler bulundurup, su geldikçe toplansanız bari, diyecek oldum, karı koca ikisi birden:

— Neden? diye güldüler.

— Hani kesildiği zamanlar sıkıntı çekmezsiniz de...

— Suyumuz hiç kesilmez ki...

— Canım kesilmez a, hani tutuk-luk yaptığı zamanlar diyecektim.

— Oturalım şöyle, birer kahve içe-ne kadar gelir.

Sülâlece toplandık mutfağa, dik-tik gözlerimizi açık bırakılan mus-luklara, kahve içerek vakit öldürme-yen çalışıyoruz. Dalmışım. Bilmem havanın sıcaklığından, bilmem eniş-te beyin su konusunda yaptığı uzun konuşmadan... Bir bağışmayla ye-rimden fırladım, enişte çiftetelli cy-nuyor!

— Damladı bak! diyerek bir tokat indirdi omuzuma. Gördün mü suyu?

Ben kendime gelip musluğa baka-na kadar gelmiş de gitmiş bile!

— Görmedim.

— Gözlerini ayırma, şimdi gene gelir.

Millet birbirine damlaların iriliği-ni, suyun berraklığını anlatıyor, ben gözlerim musluklarda nöbet tutu-yorum.

Hırslı da kesilince:

— Gene bir aksilik oldu garanti, diyerek mutfaktan çıktı enişte. Yok-sa buranın suyu hiç kesilmez.

— Muhakkak gene bir aksilik ol-muştur Şükrü'cüğüm, diye kocasını onayladı teyze. Sen bir telefon edip öğreniver bakalım. Nasıl kesilmiş? Su kesilmesi diye bir şeyi ilk defa görüyoruz.

Gitti geldi enişte:

— Aman neyse, gözlerimiz aydın. Su bolmuş Hem öyle bolmuş ki, a-kacak yer arıyormuş. Ansızın veri-lince...

Teyze devam etti:

— Allah bilir belediyeyi sel aldı!

— Yok, dedi enişte. Belediyeyi sel almamış, ana boruyu patlatmış.

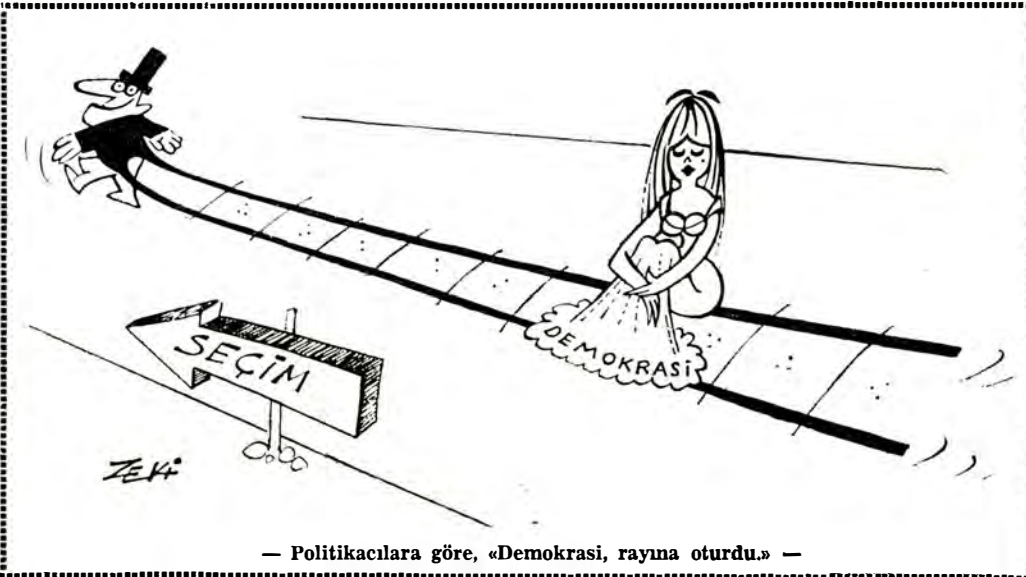
— Belliydi canım bir şeyler oldu-ğu... Yoksa durup dururken suyu-muzun kesilmesi olacak şey değil!

Üç gün geceli gündüzlü musluk nöbetinden sonra, suyun damlasını: görmeden canımızı dar atık evim-ze. Oh be, insanın kendi evi gibisi var mı? Yaşadığın yer cennet olma-yıversin ne çıkar? Suyu devamlı ak-mayıversin. Ama ev eve, semt sem-te, insanı insana benzesin.

Geçen gün mektup aldık teyzeden. «Geçen gelişinizden hiçbir şey anla-madık» diyor. «Su derdine düşmek-ten doğru dürüst hatırmızı bile ro-ramadık. Şimdi bizim buraların en tatlı zamanı. Bir fırsatını bulun da, hiç olmazsa bir haftalığına gelip dinlenin. Temiz hava dersiniz, bu-rada. Bol gıda dersiniz, burada. Gü-neş, su, sıhhat burada. Dün Şükrü enişteniz gene belediyeye uğrayıp, suyun neden akmadığını sormuş. Su çok bol demişler. Öylesine bol ki, akışın şiddetinden ille ya motor ya-nyor, ya ana boru patlıyor. Bir ak-silik olduğunu biliyorduk zaten. Zi-ra normal zamanlarda sularımız hiç kesilmez.»

Mektubun sonuna bir de not kon-durup, «Sizin oralarda su yoktur. Gelirken kirlilerinizi de getirirsiniz burada bol suyla iyice yıkarsınız» ı da eklememiş mi?

Vedat SAYGEL

— Politikacılar göre, «Demokrasi, rayına oturdu.» —

NE ŞEHİTTİR NE GAZİ.....

EYVAH
SİNEKLER
GENE HÜCUMA
GEÇTİ

DERHAL
DURUMA EL KOYDUM
SİNEKLERE KARŞI SAVAŞ
İLAN EDİYORUM

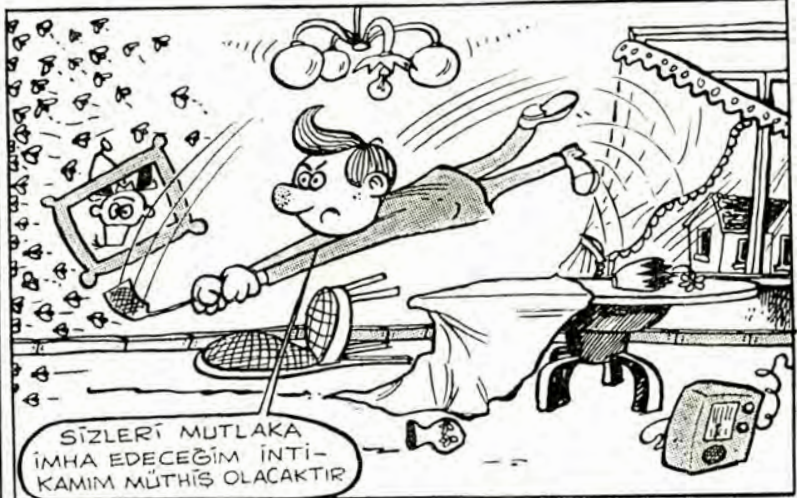
BU SİNEKLER
SAVAŞA KARŞI İYİ
HAZIRLANMIŞLAR

ŞİMDİ DE
KARŞIMDA
VARYETE
YAPIYOR-
LAR

BEN SİZE
GÖSTERİRİM FİS
HAYVANLAR

SİZLERİ MÜTLAKA
İMHA EDECEĞİM İNTİ-
KAMİM MÜTHİS OLACAKTIR

AZ SON-
RA HEPİNİ
Zİ DEF ET-
MİŞ OLA-
CAĞIM

İMDAT!
DÜŞÜYÖRÜM

SİNEKLERLE MÜCADELEDE MAĞLUP OLDU
NIYAZI!.....

Zor Denilen Daha Kolay mı?!

NURETTİN TÜRKER

O GÜNLERDE yaş otuzu bulmuş, ben hâlâ yuva kuracak bir eş bulamamışım. İyi niyetime engel olan tek sebep, para... Bekâr, yalnız biri olarak ay ortasında parasız kaldığıma göre, evlenirsem kimbilir ne olur? diye kısacık bir orantı kurmam yetiyor. Daha derine dalmaya gerek yok. «Bekârlık sultanlıktır.»

«Sultanlıktır» ya, bir gün sinemada yanına oturduğum genç kız, sultanlığı da, parayı, pulu da silip attı kafamdan. Miknatısla çeker gibi, adım adım yürüttü peşinden ve oturduğu evin kapısına kadar getirip, bıraktı.

«Kimdir, neyin nesidir?» araştırması... «İyidir, hayırlı olacaktır» so-nucu ve «kız isteme heyetinin hareketi.»

Mendil alındı, nişan tarihi tesbit edildi...

Cebimdeki küçük not defterini kapattım. Daha hesabın gereği yok. Şimdi nişanım var ve bu da deftere,

kaleme gelmiyecek meçhul, zorunlu harcamalar demek.

«Nişanda en iyi hediye değerli bir yüzük, bilezik gibi şeylerdir. Hem, ilerde —Tanrı korusun— sıkışık bir durum olursa, bunları paraya çevirmek kolay olur.»

Sağolsunlar, güngörmüş tanıdıkların söyledikleri içersinde en çok bu fikir aklıma yattı. Başladım kuyumcu kuyumcu dolaşmaya...

Tuhaf olan şu ki; apartmanı bile

taksitle veriyorlar da «ziynet eşyası» her yerde peşin. «Taksit» in «T» sini bile söyletmeden «peşin, en son fiyatı» diye yapıyorlar. Eh, ne yapalım; ben de nasıl olsa bir taksitçi kuyumcu bulurum diye teselli oluyorum. Bir yandan da nişanlıma kısa ziyaretler yapıyorum...

«Kısa ziyaretler» tahmin etmediğim sahneler yaratıyor. Nişanlımla yalnız kaldıkça «safca hamleler» uyguluyorum. «Mertçe ve cömertçe» karşılıklar görüyorum.

«— Şu parmağına dışı platin, tısları pirlanta, karanlıkta alev alev yanan, ışıltı göz yakan bir yüzük alacağım...»

Yalan mı? Arıyorum ya... Ve nişanlımın titrek elleri uzanıyor, ben de kollarımı açıp, nikâh iznine kadar alçalıyorum.

Öteki ziyaretlerimde hep aynı şeyleri tekrarlamak ayıp olacak diye yenilik getiriyorum:

«— Şu güzel kolları som altından bileziklerle boydan boya donatacağım» diyorum. Ya da «Göğsünün

Yazısız

masal gibi duruşuna uyacak bir gerdanlık arıyorum. Taşı yakut, yanı zümrüt, çerçevesi lâl olacak...» dedikçe, nişanlım sevgimin kabına sığmaz büyüklüğünü anlıyor, karşılığında ilgi ve ikramını artırdıkça artırıyorum...

Günler, haftalar böyle geçti ve nişan günü gelip çatı. Aracı ve habercilerin dediğine göre: «Benim masraflı, fedakâr yatırımlarıma, küçük de olsa karşılık verilecekmiş.» Henüz bir şey yapmadım ama, insan ömür boyu birlikte yaşayacağı kimseye yalan söyler mi? Nişanlım «neler neler» takacağını günü gününe ilân etmiş demek. Kız tarafı da bütçelerine göre bana hediye hazırlıyor...

Nişan gecesi, taksitçi bir kuyumcu bulamayışın kederi ile koştum salona. Neyse, çiçekler ve pasta gelmişti. Nişanlım, üzerimde kıymetli bir yük taşıdığını sanarak kalabalığa karışmamı istemiyordu. Ben yine de arada bir kapiya doğru atılıp, uzun uzun dışarıya bakıyor, sanki birini bekliyordum. Duysunlar diye de rasgele bağıryordum:

«— Geldiler mi?»

Herkes kimin geleceğini merak etmeye başladı. Tatlı fısıltılar kulaktan kulaga aktarılıyor:

«— Kim olsun, kuyumcuyla bekliyor damat. Ne şanslı kız. Som altın, el kadar bilezikler. Yakut taşı, zümrüt kakmalı gerdanlık. Platin ve elmas taşlı yüzük. Kuyumcu gelmek için üç muhafız kiralamış.»

Aman aman, hiç olmazsa reklâmı bol olsun da... Bir aile büyüğü «geç kalınmasın» düşüncesi ile olacak ortaya çıktı. Kurdeleyi kesti, yüzükleri parmağıma taktı. Müzik, alkışlar... Nişanlımın babası kutlamadan sonra altın bir kol saati, altın kiravat iğnesi ve kol düğmeleri sarılı bir kutuyu bana hediye verdi. Müstakbel kayınpalidem zor taşınan bir paketi ortaya çekti. Sayıyor:

«— Üç takım elbiselik. İki takım paltoluk. Beş çift ayakkabı. Bir düzine çorap, mendil. On tane gömlek...»

Kapiya doğru gidip gelişerim hızlanıyor. Nişanlım telaşlı ve heyecanlı soruyor:

«— Nedir bu halin hayatım?»

«— Annem, babam... Telgrafla geleceklerini söylediler ama... Bir kaza geçirmiş olmasınlar? Sana hediye edeceğim o mücevherler annemin hazinesinden çıkacaktı. Aksiliğe bak...»

Nişanlım, her şeyi anladı mı, anlamadı mı? Bilmiyorum ya «kolay» dedi gülerek. Hemen yanımdan ayrıldı, iki tur attı, geldi. «Şimdi duyarsın, her şeyi hallettim» dedi. Baktım, kapıda saçını, başını yolan bir genç:

«— Damadın kuyumcusu buraya gelirken soyuldu...» diye bağıyor. «Polisler peşindeler. Bir torba mücevher çalınmış. Bir milyon edermiş...»

Salonda mırıldanmalar, acılı bakışlar, teselli verici sözler, paranın peşin ödenip, ödenmediği soruları: «— Peşin ödendi...» diyorum. «Çek olarak...»

Eh, kaynanamın ve kayınpederin kasımları her şeye bedel. Ve atlatıyoruz akşamı...

İki ay sonra anlaşılmadığımız için ayrılıyoruz nişanlımla. Bir tuhaflık çöküyor yaşantıma. Anlayışım köreliyor, hassasiyetim yitiyor. Kimbilir; belki kız tarafının «hediyelerimizi geri versin» diye haber göndermelerinin etkisi... Bu karamsarlığa her şeyden soğuyorum ve istemiyerek elimi, ismi değiştiriyorum.

«— Yaa Hasan...» diyorum kendimi bulduğumda. «Nişanlılık bu işe, bir daha, bir daha gelsin be oğlum. Sen nice yıllarına yazık etmişsin.»

Doğrusu, nişanlılık tecrübem olmasa, bekârlık mahrumiyetinin maddi ve mânevi yönden böyle ör boşalmaya yaradığını hiç bilmiyecektim.

İlk denememi oniki deneme daha izledi. İş ve mahalle değişikliğini bir kaç il değişikliği kovaladı ve bu iş bana oldukça kâr bıraktı.

«Şansa, kadere, uğura inanmam» demenin cezası mı oldu, nedir; on üçüncü teşebbüsümde nişanı ve nikâhı birlikte yapmak zorunda kaldım.

Artık şaka bitmişti. Hepsinin acısını çıkarır gibi, yeni nişanlım «Sana şunu alacağım» dememi beklemiyor, çarşıda ne görüp beğendiye, o saat eve getirilmesini emrediyordu. Kendisine kürk, anasına anıysı, babaasına yakışanı derken bunun gibi neler neler alındı ve üstüne düğün masrafları da eklenince birikmiş sermayem toz olup gitti.

Ayrı bir evde, mutluluk ilacı «idare» olan bir hayat sürmeye başladığımızda, üstüne tuz-biber eklemek için bir oğlumuz dünyaya geldi. «İh-

MİLYON ÜSTÜNE MİLYON

25 milyon

T.C. ZİRAAT BANKASI

(Basın: 20157 • A • 60109 — 68)

tiyaç» çeşitleri küçük deftere sığmıyordu. İnce hesaplar günden güne büyüdükçe; ne yapmalı, ne etmeli? savaşına yenilmek üzereydim. Bekârlık... Sultanlık... Nişanlılık... Nasıl aramazsın şimdi? Sen, oniki hamle yapıp, iyi bir tecrübe kazanmışken...

«Vay kader, vay... Demek böyleler de ediyormuşsun» diye kurup kurup da kudurmaya doğru gittiğim o gün, gazetede okuduğum haberle yerimden hoptadım. Şöyle yazıyordu gazetede:

«Erken sünnet olan çocukların gelişmeleri ve hastalıkları karşı muavemetleri artıyor.»

Kimbilir nasıl kalkmışım ayağa. Şaşıran karıma:

«— Oğlumuz kendini kurtaracak hanım.» dedim.

Başladım davetiye yazmaya. Maşallah, karımın tarafı zenginlerle dolu. Çoğu da başka illerde. Yaz da yaz...

Oğlumuzun mürüvvetini göreceği. miz güne bir gün kalmıştı ki, sünneti erteledik. Çocuğun bakışını, duruşunu beğenmedim. Hastaydı galiba. Karım üzüldü tabii. «N'apalım; oğlumuzun sıhhatinden ileri değil ya. Hele hele...»

Postadan kutu kutu, paket paket hediyeler yağıyordu. Banka hesabı açtıranlardan tutun, Reşat altınına kadar gönderenler var. Hepsine «ö-zür» le karışık teşekkür dolu mektupları itina ile yazdık, gönderdik.

İkinci yıl yeni bir hazırlık. Yine yılın yılın hediyeler. Tam sünnetin olacağı gün cahilliğimiz ortaya çıktı ve çaresiz kalarak bu işi yine erteledik. Günahı söyleyen ve çıkaran kimselerin boynuna: «Çocuğun yaşı çift sayılı ise o yıl sünneti yapılamazmış. Aksi halde, ömür boyu uğursuzluk çekilirmiş.»

Şimdi, üçüncü yıldayız. Renk renk davetiyelerimizi gönderdik, hediyeleri bekliyoruz. Ama, bu kez ben, kesin karar veremiyorum. Çünkü, çocuğuma iyilik edeyim derken kötülüğüm dokunmuş olmasın? Erken sünnetin faydalı olduğu kadar, zararlı yanları da çıkamaz mı? Bu durumu ciddi olarak karşılaştıran bir çalışma yapıldı mı acaba?

Önce hanıma sorayım diyordum, caydım. Gidip oğluma soracağım:

«— Bu iş oyuncak oynamaya ben-zemez...» diyeceğim. «Kesin olarak söyle. Sünnet olmak istiyor musun, istemiyor musun?»

Kararım bu. Oğlumun cevabına göre hareket edeceğim. Sünnet olacak kendisi değil mi efendim?

Nurettin TÜRKER

Akbaba

Haftalık Siyasal Mizah Mecmuası

SAHİBİ :
Ergin Ortaç

Yazı işlerini fiilen idare eden:

Kadri Yurdatap

Sekreter: Selâmi M. Yurdatap

Dizildiği ve basıldığı yer:

Akbaba Matbaası

İDARE YERİ :

Divanyolu Klodfarer Caddesi

No: 8-10, Daire: 3, İstanbul

Telefon : 22 18 11

İLÂN FİYATI : Kapak içi, san-

tımı 35 lira, iç sayfalar 45 liradır.

Fiyatı: 150 kuruş.

DIKKAT!

Mecmuamızın eski sayılarını isteyen okuyucularımızın, beher sayı için 150 Krş. lük posta pulu göndermeleri kâfidir.

Babalık kavgası

Suluk soluğa karakola koşan sekiz yaşlarındaki çocuk:
— Çabuk geliniz, diye yalvardı polislerle. Babamı dövüyorlar!
Çocuğu önlerine katan polisler, iki erkeğin gırtlak gırtlığa dövuştükleri yere geldiler:
— Bunlardan hangisi senin baban?
— Henüz ben de bilmiyorum, dedi çocuk. Hem onlar da bu yüzden dövüyorlar zaten!

Çocuk aklı

Küçük Janine'nin köpeği hastalanmıştı. Annesi, çocuk üzülmesin diye veterinerine haber gönderdi.
Adam geldi, köpeği muayene ettikten sonra gereken ilaçları verdi. Sevinçten ne söyleyeceğini bilemeyen Janine veterinerine teşekkür ederken:
— Demek siz köpek doktorusunuz, dedi. Hiç bilmiyordum doğrusu...
— Anlamadım, neyi bilmiyordun?
— Hiç canım, dedi küçük kız. Köpek doktorlarının insan olduğunu...

— Televizyon programlarından memnun musunuz?..

Neden?

İki daktilocu kız, iş bilmeyen ve her sabah işe başlama saatin-den çok sonra büroya gelen üçüncü arkadaşlarından bahsediyorlardı:

— Anlamıyorum, dedi biri, iş hayatında hepimizden geri kalan bu kıyı, müessese nasıl kabul ediyor?

Arkadaşı güldü:
— Patronun bütün ileri hareketlerini kabul ettiği için...

— Senin bu yaptığın aşek şakası ama!..

Şanssız koşu

Bir kavganın en hararetili yerinde, genç kadın kocasına:

— Seninle evlendiğime öylesine pişmanım ki, dedi. Oysa beni elde edebilmek için peşimden koşan iki kişiydiniz o sıralar.

Dertli dertli içini çeken adam:
— Biliyorum, diye bağırdı. Ah, ne olurdu bu koşuda biraz daha gayret gösterip o beni geçeydi...

Görmemiş ki

Dertleşen iki akıl hastasından biri sordu:

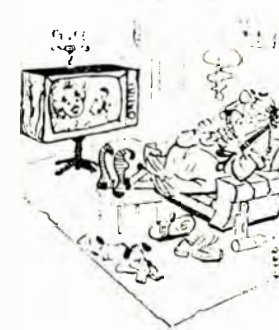
— Gecen nasıl geçti?
— Ne bileyim, diye cevap verdi diğeri. Bütün gece uyumuşum!

Her şey var

Bu, sonu gelmez bir ırkçılık hikâyesidir ve Amerika'da geçmektedir.

Teksas'ta timsahıyla birlikte bara giden kovboy, duvardaki «Müşterinin emrettiği her şey müessesemizde bulunur» yazısını işaret ederek:

— Hey! diye seslendi garsona. Burada zenci de bulunur mu? Tecrübeli garson:
— Elbette, dedi. Barmenlerimizin çoğu zencidir.
— Güzeel. Öyleyse bana bir cın, timsaluma da bir zenci getir!

— Bu kremi kullanırsanız, sizin de cildiniz benimki kadar güzel olur!..

Yanlışlık olmasın

Postaneye giren yaşlı kadın:
— İkibuçuk liralık bir pul veriniz, dedi.
Memurun verdiği pulu zarfa yapıştırıp sordu:
— Borcum ne kadar?

Hediye

İşleri iyi gitmeyen iş adamı, arkadaşına:
— Bu yaz için karım bir yat istiyordu, dedi.

Arkadaşı sordu:
— Ne yaptın?
— Yat yerine bir inci kolye hediye ettim.
— Hayâl kırıklığına uğramadı mı?
— Biraz uğradı tabii. Ama ne yaparsın, gerçek yatlar çok pahalı... Oysa yalancı inciler gömlek fiyatına.

Yüzde yüz

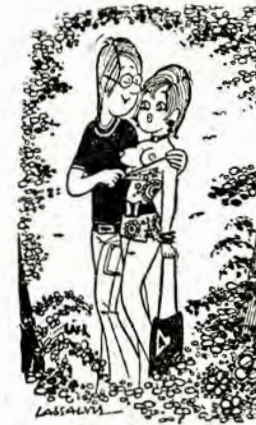
Hastayı muayene eden doktor:
— Zatürree olmuşsunuz, dedi.
Hasta merakla sordu:
— Emin misiniz? Bir arkadaşım hastalanmıştı, doktoru ona da zatürree olduğunu söylemişti. Zatürree tedavisi yapıldı, fakat arkadaşım peritonitten öldü!
— Merak etmeyiniz, dedi doktor. Ben bir hastaya zatürree tedavisi yaparsam, o hasta sadece zatürreeden ölür!

Yem

Moskova hayvanat bahçesini gezen Fransız gazetecisi, aslanla kuzuyu aynı kafeste görünce şaşkınlıkla rehberine sordu:

— Nasıl oluyor da bu iki hayvan aynı kafeste durabiliyor?

— Bundan kolay ne var, dedi rehber. Her sabah kafese yeni bir kuzu konuyor!

— Derin nefes al sevgilim, derin!

-ALDIRMA! BEN ONUN ÖMRÜNCE
BİR KERE GÜLDÜĞÜNÜ GÖRMEDİM!..

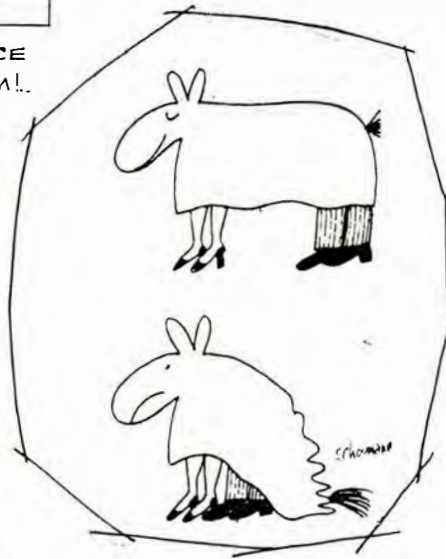
Dünya
Karikatürleri

-BÖYLE GİYİNMENİN BİR FAYDASI OLACAĞI-
NI SANMAM...DÜN AYNI KILIKTA ÖNÜNDE
BEN DOLAŞTIM, KILI KIPIRDAMADI!..

YAZISIZ

YAZISIZ

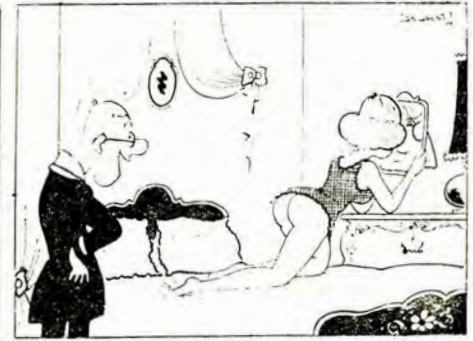
-NEDEN BÖLÜMÜNÜZDEKİ HASTA-
LARDA İYİLEŞME YOK,ANLAMIYORUM!

-BOBİNE ALDIRMA SEN... HİS
İŞLERİNDEN ANLAMAZ O!..

-YAŞLANIYORUM -YİNE ESKİSİ
DİYE ÜZÜLME... GİBİSİN...

- HELE YÜZÜN... SAHANE!..

-ŞAPKAAA!..

-ZORO MU ? HAYATIMDA
YÜZÜNÜ GÖRMEDİM!..

-FIKRALARINA DEVAM ET DOSTUM...
BENİ TAHRİK EDİYOR!..

BİLİYOR MUYDUNUZ?

539 478

Türk çocuğu

açtırdıkları
tasarruf hesabıyla
geleceklerini
İş Bankasına
bağladılar

TÜRKİYE
İŞ BANKASI
PARANIZIN...
İSTİKBALİNİZİN
EMNİYETİDİR

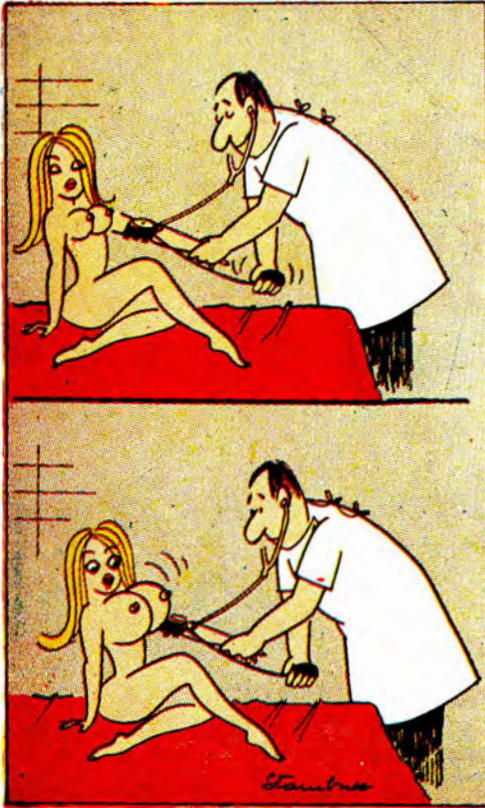

YAZISIZ

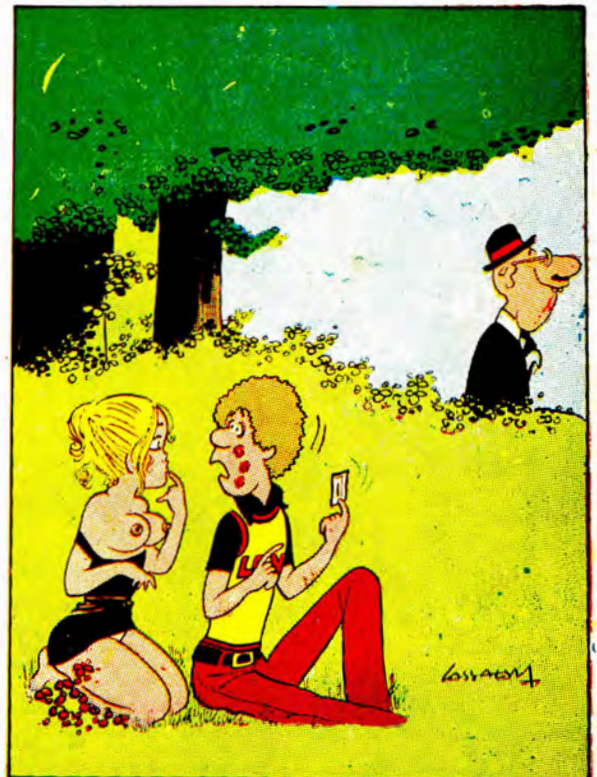
A
K
b
a
b
a

-ANILARINI YAZMAYI SAKIN UNUTMA!..

YAZISIZ

-GEÇEN YAZDAN BERİ EPEY- - O MU? CİNSEL TERBİYE PROFESÖ-
-GE GİSMANLAMISIN! RÜDÜR.. BANA BİR MÜKÂFAT VERDİ!..